

Veličasten sprejem

Celje — 14. septembra ... Mesto, ki ga že nekaj dni nazaj preveva prijetna nestrnost pričakovanja dragih gostov z bratiskih republik, je dočakalo svoj veliki dan.

V ranem jutru se je prebudovalo, čeprav na delovni dan, v praznični preobleki. Transparent na Titovem trgu navdaja z majhno nežljivo ljudi, ki hitijo na doaldansko izmeno in ne bodo mogli biti naučeni ob sprejemu. Otraci gredo radostni v šolska poslopja. Ne zato, ker jim bo prihod gostov skrjal komaj začeti pouke za nekaj ur, temveč zato ker bodo videli in pozdravili dobrotne svojih staršev, stricev, tet... .

V tem času, ko mesto — središče okraja gostitelja — preživlja ure podobne onim, ko pri odprtih vrati pričakujemo najdražje, da bi jih na pragu krepko in prisrčno objeli, je dolga kompozicija vlaka

Franc Simonič, sekretar OK ZKS v Celju

»Bratstva in enotnosti« prebirala kilometre na progi od Zagreba v Slovenijo. Nekaj čez osmo zjutraj je vlak pripeljal v Zidan most, kjer so goste pričakali člani okrajskega in občinskih odborov za sprejem. Tu se je vlak razdelil na dve polovici. En del je ob pozdravih množice na peronu odpeljal v kranjski, drugi pa v celjski okraj.

Od kilometra do kilometra je tudi v vlaku napetost pričakovanja rastla. Mnogi gostje iz Srbije, Bosne in Hrvatske svojih znancev iz vojnih let niso videli, odkar so se jih ganjeno zahvaljevali za nesobično pomoč v težkih trenutkih pregnanstva. Mnogih svojih gostiteljev v Sloveniji niso še nikoli srečali. Če je poprej njihove poglede vodila rádočnosť po slovenski pokrajini, ki je bežala mimo vlaka, so zdaj nestrno pogledovali v smeri vožnje.

Rimske Toplice... Laško. S časom in daljavnimi zajeznimi val navdušenja, toplih prekipevajočih občutkov se je sprostil kot plaz. Slovenci smo le zlezli nekoliko iz svoje alpske zadržanosti. No kljub temu so nas gostje v svojem temperamentu in sproščenosti prisrčnosti nadkrijevali.

Ko je vlak na celjskem kolodvoru končal svojo dolgo pot, so se tisoči Celjanov in okoličanov zgrnili pred kompozicijo. Ni ga bilo, ki bi zdaj vzpostavil običajni red. Nad mestom je krožilo letalo z napisom: DOBRODOŠLI!

Dobrodošlica, kakorkoli že izpovedana, kakršne koli besede so se prelivale v vihar glasov — vse je bila ena sama dobrodošlica. Dobrodošica na listkah, ki so kot dež zasuli Titov trg, je bila samo tiskan odraz dobrodošlice v sreči tisočev, ki so se zlili k postaji, gostje iz vlaka so se v hipu posneli med prevladajočo množico mesta gostitelja.

Pred železniško postajo je po zaigrani himni pozdravil udeležence vlaka sekretar OK ZKS Franc Simonič (v petstotih izvodih smo govor ponatisnili v srbohrvaškem jeziku), nato pa je reka domaćinov pomešana z gosti krenila po Prešernovi ulici, Trgu V. Kongresa na Sladkov trg, kjer je bila kratka pozdravna svečnost ob pesmi stoterih mladih grl, ob recitacijah in zvokih godbe.

Po pozdravnem delu spored je sledil komemorativni spored in ob tej prilici so predstavniki organizacij raznih krajev iz Srbije, Bosne in Hrvatske položili k spomeniku in grabu herojev vence. V času, ko je nas list na poti iz tiskarne k naročnikom in bravcem, preživljajo gosti kratkotrajen postanek v Celju. Po zakusu bodo gostje večji del odšli v občine, največja skupina pa ostane v Celju. O bivanju dragih gostov v občinah, pri znancih, o njihovih vtiših in veliko prehitrem slovesu — o vsem tem bomo obširno poročeli v naslednjih številki.

DOBRODOŠLI!

POTNIKI VLAKA „BRATSTVA IN ENOTNOSTI“ MED SVOJIMI DOLŽNIKI

POZDRAVNE BESEDE SEKRETARJA OKRAJNEGA KOMITEJA ZKS FRANCA SIMONIČA OB SVEČANosti SPREJEMA GOSTOV NA TITOVELM TRGU V CELJU

Deagi prijatelji,
tovarišice in tovarci!

Dovolite mi, da vas v imenu prebivavcev tega kraja, političnih in družbenih organizacij, organov oblasti, zlasti pa v imenu vseh, katere ste vi in vaši ljudje v najtežjih dneh naše skupne zgodovine in pod najtežjimi okolnostmi sprejeli kot svoje brate, kot svoje, najprisrčnejše pozdravim in vam zaželim tople dobrodošlico.

Tisti težki, s človečanskoga in zgodovinskega stališča najslavnejši in največji dnevi se ne dajo pozabiti. Zlasti je nemogoče pozabiti to, s kolikšno humanostjo, bratsko toplino in junaštvo ste sprejemali naše ljudi, ki so bili, če bi se načrti fašistov uresničili, obsojeni ne samo na pregnanstvo, temveč tudi na fizično iztrebljenje. Z enako veliko skrbjo, toplino in gostoljubnostjo ste jih sprejemali tako v Srbiji, Hrvaski in Bosni.

Pravzaprav se je šele v tistih dneh, navkljub dvajsetletnemu obstaju stare Jugoslavije, porajalo in od takrat vse bolj razvijalo ter jeklenilo pravo, resnično in realno bratstvo ter enotnost med našimi narodi. In tako se je v praksi pokazala resničnost starega izreka: »Na muci se poznaju junaci«. A to ste vi v resnici tudi bili.

Res so bile po osvoboditvi in vrnitvi preg-

nancev v našo ožjo domovino medsebojne zveze včasih slabe in prepondeke. Tako vas kot tudi nas so okupirale vsakodnevne, često zelo težke naloge in skrbi, toda to ne more in ne sme biti opravičilo, da se ne bi pogosteje obiskovali, da se ne bi nadalje spoznavali in kolikor je to mogoče ter potrebno skupaj reševali skupne probleme in težave. Pa tudi ti problemi in naloge, ki jih v zadnjih mesecih, zlasti po Titovem govoru v Splitu in IV. Plenumu Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije, uspešno rešujemo v vsej naši državi, se lahko rešujejo samo na temelju bratstva in enotnosti nas vseh, vseh naših narodov. Praksa nam dokazuje, da prav nič ni važnejšega v naši lepi socialistični domovini in nič odločilnejšega od bratstva in enotnosti, katero moramo vse, kot to tovariš Tito pogosto poudarja, čuvati kot zenico svojega očesa.

V imenu vseh nas vam želim, da se prvenstveno med nami počutite kot med domačini, da nas čim bolj spoznate, da čim globlje spoznate naše probleme in da kot svojci med svojimi poveste svoja stališča.

Zelimo vam ugodno bivanje!

Naj živi in se razvija bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov v socialističnem duhu za srečo in napredok domovine.

Naj živi tovariš Tito!

Milovan Batanović na čelu gostov iz Srbije

V sredo opoldan je člane odborov za sprejem gostov iz Celja, Kranja in Trbovelja sprejel sekretar glavnega odbora Milovan Batanović. V daljšem razgovoru se je seznanil z vsem kar zadeva organizacijo obiska. Ker so viso-

kega gosta povabili tudi Kranjčani in Trbovelčani, sprva ni vedel komu bi ustregel. Nazadnje se je odločil za Celje, in sicer zato, ker v naš okraj potuje največja skupina. Tovariš Batanović sodeluje že ves čas pri manifestacijah bratstva in enotnosti, odkar se je le-ta z obiskom slovenskih izseljencev v Srbiji začela.

Klub temu, da so časopisni, radijski, televizijski in filmski ljudje močno okupirani z atletskim prvenstvom, je zanimanje za vlak v Beogradu te dni zelo veliko. Kolikor je doslej znano, potujejo z vlakom novinarji »4. julija«, »Politike«, »Borbe« in Radia Beograd, snemalci Avala filma, gotovo pa tudi poročevavci lokalnih listov iz raznih krajev Srbije.

Res je škoda, da v času, ki je potreben za posredovanje v Celje, ne morem priti v stik z ljudmi, ki bodo dva dni gostje naših nekdanjih pregnancev. Zaenkrat sem v stikih samo z onimi, ki se na moč trudijo, da bi bilo potovanje čim prijetnejše. Ko to počram, so iz oddaljenih občin in okrajev Srbije že krenili ljudje na pot, v Beogradu pa se je življenje komaj pošteno razgibalo.

Ljudje v naši največji republiki so navajeni potovanju in gotovo niso tako občutljivi za dolge naporne vožnje. Toda kljub temu lahko pričakujemo, da bodo potniki na kraju poti v Celju in poznje v občinah celjskega okraja navkljub velikemu navdušenju zelo utrujeni, saj bodo mnogi tudi po štiriindvajset ur na poti.

Zaključujem svoje poročilo iz

Beograda in pristavljam, da smo vsi zelo nestrni, kdaj bomo segli v roke prvemu gostu. To pa seveda v globokem prepričanju, da se tisočim v celjskem okraju godi isto. Še malo, pa se bo začelo potovanje. Slovenija dobiva v goste ljudi, ki so pred 21 leti tako gostoljubno, toplo in s polno dobrote sprejeli naše ljudi pod streho in k isti mizi. Oni ne prihajajo zato, da bi jim vrnili delček dolga, ki ga nikoli ne bomo mogli povrniti. Prihajajo zato, da bi utrdili stara in odprli nova prijateljstva, da bi utrdili bratstvo in enotnost naših narodov — največje dragocenost iz revolucije in povoje in gradnje.

(Od našega posebnega dopisnika Jurčka Krašovca iz Beograda)

VREDME
od 13. do 23. septembra
Padavine okrog 15., 20. in 23. septembra. V ostalem lepo vreme.
V. M.

Celje, 14. septembra
Leto XII. štev. 36

GLASILLO SOCIALISTISCHE ZVEZA
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
ODGOVORNÍ UREDNIK
TONE MASLO
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODIJETJE
•CELJSKI TISK•
CENA IZVODU 20 DIN.

PRED ODHODOM IZ BEOGRADA

V sredo popoldne je v Beograd prispevala skupina tovarišev iz Celja, Trbovelj in Kranja, ki imajo nalogo organizirati vlak »Bratstvo in enotnost« za odhod proti Sloveniji. Čeravno je v Beogradu bilo ta dan vse v znaku atletskega prvenstva Evrope, so tudi priprave za odhod vlaka »Bratstva in enotnosti« bile v polnem teknu.

Na beograjski železniški postaji je bila že postavljena kompozicija dvanajstih vagonov. Železniško podjetje je dalo za to priliko na razpolago same pulmane prvega in drugega razreda. V skladislu je bilo tudi vse pripravljeno za prizorno okrasitev vlaka. Tako je bil tam pripravljen emblem, ki so ga potem v četrtek pritrtili na lokomotivo.

Obisk gostov, ki so se pripravljali na pot v Slovenijo, se nam je izjavil. V občini Voždovac, od koder gre največja izmed beograjskih skupin, ves popoldan nismo mogli nikogar najti. Izgleda, da se je v sredy Beograd v sredo popoldne preselil na stadion JLA k svečani otvoritvi prvenstva Evrope v atletiki.

V četrtek popoldne je imela skupina v sprejemnem odboru na železniški postaji polno dela. Potniki vlaka »Bratstva in enotnosti« sicer še niso začeli prihajati, vendar je bilo treba narediti razpred za približno 650 ljudi, kolikor jih bo ta dan na polno krenilo na pot. Seveda vsi ti udeleženci ne pridejo v celjski okraj, saj jih potuje 280 v kranjski okraj, okoli 70 pa v trboveljsko občino.

Vlak »Bratstva in enotnosti« bo po točnem voznom redu krenil iz Beograda v petek ob 0,30 uri. Na poti do Zagreba bodo v vlak vstopili železničarji, ki so pripravljeni z odprtimi rokami in bili pripravljeni z nami deliti vse...

(Odlomek iz spominov
»Po nas so prišli...«)

Med njimi nismo bili tuji

Prišli smo v novo okolje. Priznani ljudje nam niso del časa, da bi se žalostili, da bi se v mislih prepogostokrat vračali na domove, ki smo jih morali zapustiti. Gleddali so na nas, kakor na svoje najbliže. Med njimi nismo bili tuji. Bili smo njihovi.

(Odlomek iz spominov
»Po nas so prišli...«)

Nepozaben je bil trenutek, ko je letos v maju peljal skozi Celje vlak »Bratstva in enotnosti« okoli 300 gostov iz bratske Srbije proti Mariboru. Malo pionirka, ki je s šopkom rož pozdravila drage goste, je potem romala iz narodja v narodje. Celjani so še večjim navdušenjem in radostjo v srušu sprejeli drage goste tudi danes, ko prišli k njim na obisk.

V časih, ko se človeštvo ni balo nobene druge vojne kot klasične — temu še ni tako dolgo — je bila razširjena vulgarna resnica, ki je verjetno potekala še iz trojanske vojne, da namreč še tako hudi spori in zapleti na jesen ne pomenujo, da se bo vojna zares začela. Vojske so se tisočletja vne male spomladi tam do kresnih dni. Danes, ko visi nad svetom atomski meč, najbrž to stara resnica ne drži več. Zato je pretekle dni zaplet okoli Kube grozljivo odmeval po vsem planetu.

Kubanski emigranti so obstreljevali Kubo, Kubanci so prepodili ameriške letalske izvidnike. Kennedy je sicer izjavil, da ZDA ne bodo zaradi Kube tvegale vojne, zamenili so ladje gverilskih beguncov, toda ameriški vojaški krogi terjajo, da je treba kubanski režim likvidirati in vojaško intervencijo, in že se govori o draščini ukrepih, ki so potrebni zaradi kritičnega položaja na svetu.

SZ je Kubi pomagala z orožjem in instruktorji in to v velikem obsegu, sovjetsko orožje so prevaže na Kubo celo ladje NATO držav. Cuba je po ameriškem pojmovanju tak lepotni madež na zahodni polobli, da ga ne kaže trpeti. Latinska Amerika, uradna vsaj, s Kubo ne simpatizira. Na ZDA je vezana, saj od njih zavise vse te oligarhične in vojaške diktature. Vpliv Castrovega primera tem vladam seveda ni prijeten.

Mednarodni pomen Kube pa je tak, da ga je težko premeriti. Stvari stote tako, kakor da vžigalna vrvica pod Marsovim magazinom tli, vrča iskra preži na start iz Kube v svetovni spopad.

Zraven je prišla spet aféra z ameriškimi ogledniškimi letali U 2, to pot na Dalnjem vzhodu. Rusi so ostro protestirali proti temu Powersu »redivo«, ZDA so sicer priznale napako in pokazale voljo do likvidacije incidenta, toda na obeh straneh so se zadnje dni zgostili pojavi, značilni za hladno vojno. ZDA kljčejo rezerviste, SZ pa grozi z uničujočim udarcem, da s svojih oporišč po vsem svetu začne ofenzivo proti SZ, kot središču tistega, kar bi kapitalizem enkrat za vselej spravilo s sveta. Ali bo Kuba tista jabolka, razdora? Castro pravi, da bo napadala uniči z orožjem, o katerem ZDA nimajo pojma.

Pa tudi v starem svetu se goste incidenti, predvsem zaradi Berlina. Prav v tem času se je zdele de Gaulle prav, da obiše Zahodno Nemčijo in tam celih šest dni govoril o konkretnih in praktičnih ukrepih za okrepitev nemško-francoskega sodelovanja. De Gaulle bi rad iz Francije in Nemčije naredil tak branik moči in solidarnosti, »akor so tudi ZDA«. V tem ni pravzaprav nič novega.

De Gaulle je vreden naslednik tistega francoskega generalnega štaba, ki je še ob Hitlerjevem nastopu sanjal o likvidaciji SZ in imel za to operacijo pripravljene vojaške načrte. Ne vemo za ozadje, zato prikljiko na kateder zgodovino učiteljico: Ta Evropa brez Velike Britanije in brez SZ je lahko samo nemška, Francija ji ji ne morebiti kos. Ideološke osnove te zvezje pa spadajo zares v ropotarnico zgodovine. De Gaulle se dobro zaveda psiholoških težav, ki izvirajo iz francosko-nemške vojaške zvezre zoper SZ, zato je v Nemčiji nekajrat ponovil frazo, da so bili nemški in francoski vojaki včeraj še sovražniki, danes pa je njihova naloga, da postanejo bratje. Starčeva misija de Gaulle in Adeauerje je slabo utemeljena, to stran in onstran Rena. Kaže pa vendarle, kako je ta zgodovinski trenutek napet.

V Alžiru je prišlo do druge razjasnitve, spremenljivo vreme je še vedno bolje kot dež in sneg. Zapleta se spet indokitaški spor v Ladaku, kjer ni posredovalca, ki bi avtoritativno zahteval končno zakoličenje mejninkov. Gre za prestiž dveh velikih držav, morda pa tudi dveh mogočnih osebnosti. Kitajci vzpostavljajo vojaške postojanke v Ladaku, Indiji protestirajo in pozivajo na pogajanje pri katerih pa naj bi obveljalo njihovo stališče. Indija utrujuje tudi mejo proti Pakistanu, ki morda spoznamo s Kitajsko povroča incident za incidentom.

Skratka, v tem trenutku je težko biti optimist. Toda treba je biti, zaradi splošne obrame miru.

T. O.

IZVOZ BI LAHKO ŠE POVEČALI

Na pobudo gospodarske zbornice za celjski okraj je bila v torek dopoldne tiskovna konferenca, na kateri so najvidnejši predstavniki zbornice — kot predsednik Franjo Lubej, podpredsednik Fedor Gradišnik, tajnik Risto Gajšek, nadalje Vinko Prelog — seznanili časnikarje s potekom in ugotovitvami nedavnih konferenc s predstavniki industrijskih podjetij o izvozu.

Stiri konference s predstavniki industrijskih podjetij na območju celjskega okraja o izvozu so doseglo svoj namen, saj so na koncu concev osvetlitev ne samo vse probleme, temveč tudi dokazale, da ima industrija celjskega okraja še veliko možnosti, da bi povečala mednarodno menjavo blaga. Zato akcija, ki jo je začela gospodarska zbornica, ne pomeni konec prizadevanj, temveč kvečjemu začetek sistematičnega obravnavanja vseh problemov, ki se tičajo izvoza in zlasti še povečanja izvoza samega.

20 let JUGOSLOVANSKE VOJNE MORNARICE

Desetega septembra je poteklo dvajset let, odkar je bil v Podgori pod Biokovim ustanovljen prvi mornariški odred narodnoosvobodilne vojske. Ta odred, ki je vnašal strah in trepet v vrste okupatorjev, je sestavljal nekaj leseni ribiških čolnov. Naužilice temu pogumni mornarji niso priznali sovražniku in njegovemu močno oboroženemu ladjevju. Od desetega septembra 1942. leta naprej sovražnik ni imel več miru na Jadranu. Niti posebne ladje, ki jih je poslal okupator v bitko, niso mogle uničiti partizanskih ladjev. Nasprotno, iz dneva v dan se je krepila ta mornarica in z njo svobodoljubnih vzdolž cele jadranske obale.

Razveseljivo je spoznanje, da so nekatera industrijska podjetja začela obravnavati vprašanje izvoza kot svoj življenjski problem. Zavedati so se namreč začela, da je od solidnega, stalnega in povečanega izvoza v premogih primerih odvisen celo njihov obstoj. Zato pa so presenetili nasproti slučaj, v katerih so zlasti organi delavskega samouprav-.

Povsem razumljivo je, da so bili v razpravah o izvozu načeti še drugi problemi, ki prav tako lahko vplivajo na močnejšo udeležbo industrije našega okraja na zunanjem trgu. Tako so se srečali z možnostmi poslovnega in fizičnega združevanja podjetij, s potrebami večjih ali manjših investicij, zlasti pa takih, s pomočjo katerih bi lahko že v kratkem času dosegli zadovoljive uspehe tudi na tujih tržiščih itd.

Akcija za pospešitev izvoza je bila dobre rezultate. Tako so v gospodarskih organizacijah začeli resnejše proučevati to problematiko, navezovati so začeli stike z izvozniki, analizirati zunanjji trg, zlasti pa usmerjati proizvodnjo glede na potrebe inozemskega kupcev. Ta orientacija je rodila še en uspeh — namreč težnjo in željo po zboljšanju kvalitete izdelkov. Značilno je, da vse te ugotovitve ne veljajo samo za velika podjetja, marveč v enaki meri tudi za manjša, zlasti v lesni stroki, in katerih so se mnoga uveljavila že kot stalni izvozniki.

Razveseljivo je spoznanje, da so nekatera industrijska podjetja začela obravnavati vprašanje izvoza kot svoj življenjski problem. Zavedati so se namreč začela, da je od solidnega, stalnega in povečanega izvoza v premogih primerih odvisen celo njihov obstoj. Zato pa so presenetili nasproti slučaj, v katerih so zlasti organi delavskega samouprav-.

Razgovori o izvozu s predstavniki industrijskih podjetij okraja so potrdili še domnevo, da bo vrednost izvoza v letuščem letu iz celjskega okraja ne samo dosegla, marveč tudi presežena, navzlic dodatnemu planu.

M. B.

ZLATA PLAKETA ZA CELJSKE BRIGADIRJE

Ta teden se je vrnila z avtocesto »Bratstva in enotnosti« druga celjska mladinska delovna brigada »Boris Kidrič«. Ko je brigada odhajala, smo zapisali o njej, da je številčno šibka in da bi bil zato res izreden uspeh, če bi brigada uspela tako kot so vse do sedanje. Zgodilo pa se je ravno nasprotno. Po mesecu dni bivanja na avtocesti se je brigada vrnila domov z zlatom plaketo — izredno visokim priznanjem mladinskih delovnih akcij. Poleg tega je bila dvakrat udarna in dvakrat posebno poohvaljena. Res presenetljiv in razveseljiv uspeh.

Preteklo soboto pa je na avtocesto odšla tretja celjska mladinska delovna brigada. Brigada, ki se imenuje po pesniku Karlu

Milan Četina — 70 letnik

Včeraj je slavil svoj sedemdeseti rojsten dan Milan Četina, star Celjan, ki ga malone pozna sleherni prebivavec mesta ob Savinji. Kako tudi ne, saj je njegovo delo tesno povezano s celjskim mestom, njegovim dogajanjem, zlasti kar tiče tiskarske, novinarske in v zadnjem času čisto reklamne storce. Kljub temu, da je že trinajst let v zasluženem pokolu, vodi reklamno podjetje celjskega Olepševalnega in turističnega društva.

Milan Četina se je rodil 13. septembra 1892. leta v Galiciji pri Celju. Veči del prve svetovne vojne je preživel na primorski fronti. Po vojni je bil upravnik celjske Zvezne tiskarne. Na tem mestu je postal vse do 1939. leta, ko je postal novinar-dopisnik za celjsko stran mariborskega Včernika. Tudi po drugi svetovni vojni je postal zvest časopisom in tiskarnam. Tako ga najdemo v Mohorjevi tiskarni kot korektorja vse do upokojitve 1949. leta. Kot dopisnik pa je v prvi vrsti sodeloval pri Celjskem tedeniku, Slovenskem poročevalcu in Večerniku.

V počastitev dvajsetletnice ustanovitve Jugoslovanske vojne mornarice je bila na sam praznik v Podgori velika svečanost, katere se je med drugimi visokimi gosti udeležil tudi predsednik Tit. Ob tej priložnosti so na hribu, ki se dviga nad Podgoro, odkrili monumentalni trideset metrov visok spomenik, posvečen spominu ustanovitve in razvoju Jugoslovanske vojne mornarice.

Ob pomembnem jubileju mužljimo še dosti zdravih in srečnih let ter pogumne roke pri pisanju in obravnavanju celjskih vprašanj.

M. B.

Ijanja pokazali premo vname za to vprašanje. Nič kaj spodbudna ni ugotovitev, da so bili prav predstavniki delavskih svetov na minulih konferencah najslabše zastopani, v kolikor pa so bili, so silno slab ali pa sploh nič poznali problematiko izvoza v svojih podjetjih. Ob vsem tem se nekote porodi vprašanje, ali je problematika izvoza v resnicu prepuščena le strokovnim uslužbencem in kako na vse to gledajo v ekonomskih enotah, na sejah delavskih svetov? Kako naj v teh primerih in podjetjih pričakujemo pomembne uspehe na področju izvoza, če je ta problematika tuja neposrednim proizvajalcem?

Ce sodo imo po minulih konferencah, bi lahko zapisali, da je tudi nekaterim občinskim ljudskim odborom problematika izvoza tuja in nezanimiva. Vsekakor ščudna in nenavadna misel, ki se porodila ob skrajno slabu udeležbi predstavnikov ljudskih odborov na vseh štirih konferencah o izvozu.

Konference so opozorile še na nekaterne druge pomanjkljivosti, kot na popolno brezbržnost nekaterih podjetij do izvoza, zlasti tistih, ki imajo na domaćem trgu več ali manj monopolen značaj, pa menijo, da bi ob izvozu izgubili kupcev doma. V nekaterih primerih, kot n. pr. zlatarne, ki ima naravnost idealne možnosti za izvoz, pa to dejavnost ovirajo togipredpsi.

Razgovori o izvozu s predstavniki industrijskih podjetij okraja so potrdili še domnevo, da bo vrednost izvoza v letuščem letu iz celjskega okraja ne samo dosegla, marveč tudi presežena, navzlic dodatnemu planu.

M. B.

Pomembni sklepi obeh zborov ObLO Celje

Destovnik-Kajuhu, je kmečko delavščina in bo ostala na avtocesti dva meseca. Steje sto štirideset brigadirjev in jo štejemo za najmočnejšo brigado zadnjih let. Brigadirjev zelimo veliko uspehov, prijetno bivanje na avtocesti in kar največ veselja.

Cuje se, da bo šola odprla v letuščem letu še en letnik. Prosim, povejte, kako je s tem?

M.

V celjskem okraju tri komunalne skupnosti socialnega zavarovanja

socialno zavarovanje zabeležil v prvih sedmih mesecih letaščega leta.

Tehnično plat volitev v skupščini komunalnih skupnosti zavarovanje bodo opravile posebne komisije. Priprave za volitev, ki morajo biti opravljene najpozneje do 10. oktobra, so tudi v celjskem končanju. Spricu tega leta so zdravstveni stenografi in strojepisec odprila celoletni administrativni tečaj za absolvente osnovnih šol in gimnazije. Tečaj bo tekel v popoldanskih urah po programu redne administrativne šole. Tudi za ta tečaj je rok prijave do 20. septembra.

Dokler ne bodo absolventi dosedeli do tečaja, so bodo volitev utegnjena v pritličju gimnazije, kjer je zasedala tri, svojemu gostitelju prepotrebne učilnice. Ker dodeljeno šolsko poslopje ob Dečkovi cesti v higienično tehničnem pogledu ni ustrezalo delki strokovnega šolske druge stopnje, je sklad za šolstvo odobril nekaj najnujnejših popravil. Le-ta še niso končana, zato je bil začetek pouka odložen za nekaj dni. Začetek pouka bo objavljen v Celjskem tedeniku s posebnim obvestilom.

Nadzor je redno zasedanje skupščine okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Celju, ki je bilo v soboto preteklega tedna, je bilo v prvi vrsti sklicano zasedanje bližnjih volitev v samoupravne organe bodočih komunalnih skupnosti zavarovanje. Razprave, koliko komunalnih skupnosti zavarovanje naj bo v celjskem okraju in kaj na obsegajo, so bile tako žive in konkretno hkrati, da na koncu concev ni bilo težko priti do zaključka, ki ga je skupščina okrajnega zavoda tudi soglasno potrdila. Tako bodo v bodočih delih na okrajnem območju tri komunalne skupnosti socialnega zavarovanja, sicer prva s sedežem v Celju za občine Celje, Laško, Sentjur, Smarje, Slovenske Konjice in Možirje, druga v Žalcu za žalsko občino in tretja v Šoštanju za občino, ki zajema Saleško dolino. Člani skupščine okrajnega zavoda za socialno zavarovanje pa so razen tega sprejeli sklep, da naj šteje skupščina bodoče celjske komunalne skupnosti zavarovanec 55, ostali dve pa po 27 članov.

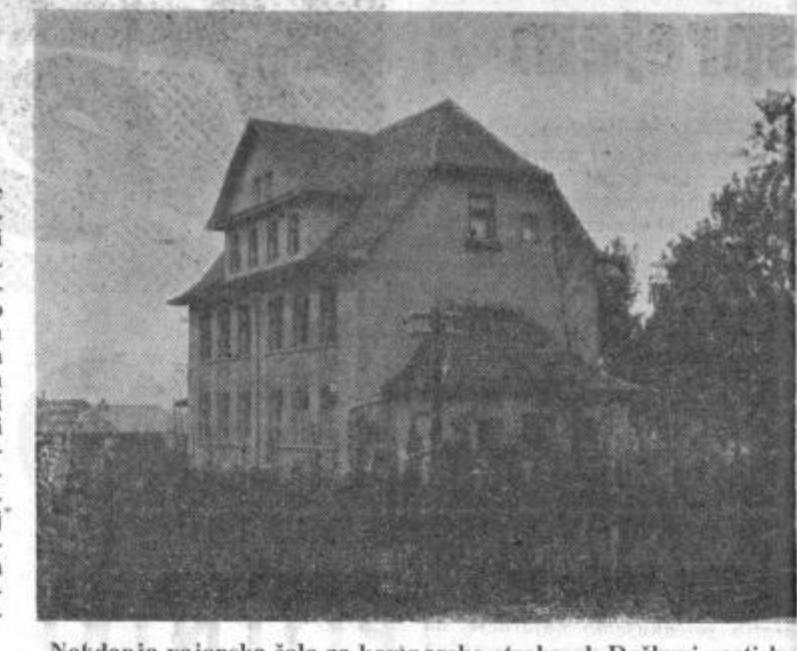
Formalni obrisi bodočih komunalnih skupnosti zavarovanec so tu: pred vsemi zavarovanec pa nalog, da izvolijo v te bodoče skupščine, ki bodo odločale o zelo pomembnih zadevah, kot o višini prispevka za zdravstveno zavarovanje, res najboljše tovarisce, ki se bodo zavedali odgovornosti, ki jo s tem sprejemajo. Delo bodočih skupščin komunalnih skupnosti zavarovanec bo zelo odgovorno tudi zaradi tega, ker že sedanji pokazatelji opazirajo, da sredstva za zdravstveno zavarovanje ne zadoščajo za nemoteno delo na tem področju. To dokazuje tudi primanjkljaj v višini 254 milijonov dinarjev, ki ga je okrajni zavod za

M. B.

O kmetijstvu in socialnem zavarovanju

Minuli teden je v Slovenskih Konjicah zasedal plenum občinskega odbora SZDL. Glavni del razprave so posvetili političnim nalogam pri obravnavanju kmetijske proizvodnje; razen tega so razpravljali še o problemih socijalnega zavarovanja v občini.

V. L.

Nekdanja vajenska šola za kovinarske stroke ob Dečkovi cesti bo v kratkem postala novi dom celjske administrativne šole.

Z NAMI SO DELILI VSE

SPET SO OŽIVELI SPOMINI NA TISTA STRAŠNA VOJNA LETA. OŽIVELI SO SPOMINI NA SLOVO OD DOMA V TISTIH JUNIJSKIH IN JULIJSKIH DNEVIH DEVETNAJSTOENAINŠTIRIDESETEGA, NA MELJSKO VOJAŠNICO V MARIBORU, KJER SO SESTAVLJALI TRANPORTE SLOVENSKIH PREGNANCEV, NA POT V NEGOTOVOST, NA GOSTOLJUBNE LJUDI, KI SO SPREJELI SLOVENSKE IZGNANCE KOT SVOJE BRATE.

OŽIVELI SO SPOMINI NA TISTA LETA, KO JE NA TIŠOČE SLOVENSKIH BREZDOMCEV NAŠLO V SRBSKIH KRAJIH IN VASEH, NA HRVAŠKEM TER V BOSNI SVOJ DRUGI DOM, V KATEREM NI MANJKALO TOPLINE IN PRIJAZNE BESEDE.

VNOVIČ JE STEKLA BESEDA O LJUDEH, KI SO NA STEŽAJ ODPRLI VRATA SVOJIH HIŠ, ODSTOPALI POSTELJE IN DELILI VSE KAR SO IMELI S TISTIMI, KI SO MORALI ZAPUSTITI DOMOVE SAMO ZAVOLJO TEGA, KER SO BILI SLOVENCI.

OŽIVELI SO SPOMINI, DA BI JIM REKLI: TEGA NISMO IN NE BOMO NIKOLI POZABILI...

NJIM, KI PRIHAJAO TE DNI NA OBISK IN ONIM, KI SO OSTALI DOMA, ALI JIH MORDA NI VEČ, SO NAMENJENE TUDI NASLEDNJE VRSTICE.

Cetudi sem jo zmotil sredi dela, v pisarni lesno industrijskega podjetja v Slovenskih Konjicah, ni odrekla prošnji za kratke pojmenke oziroma za oživitev tistih spominov, ki so vezani na pregnančno, na gostoljubje bosenških ljudi v najtežjih časih vojnega vihre.

— Naš transport je iz Maribora krenil na pot dvajsetega junija

1941. leta, je pripovedovala tovarišica Zdenka Zoretova. Ustavil se je v Požegi. Od tam so manjšino skupino pregnancev, v kateri sem bila tudi jaz z materjo, očetom ter sestro, napotili Dugo selo. Naš gostitelj je postal Nikolja Dragašić. Toda, na žalost tód nismo ostali dolgo.

— Zakaj ne? sem vpadel v besedo.

— In kdo bo v teh dneh vaš gos?

— Te bo najmlajši Drakuličev sin, Dragoljub. Takrat, ko smo bili mi pri njih, je imel sedem let. Bil je še otrok. Zdaj pa je odrasel in kolikor sklepamo po pišnini, že poročen. Sicer pa, to bomo vedeli že v petek. Vsi se veselimo srečanja z najmlajšim predstavnikom naših nepozabnih gostiteljev. Od takratnih pregnancev naše družine ga bomo pričakali trije; očeta ni več. Tudi mama se zelo veseli tega obiska. Ker je že pribljen, jo pripavljamo na to srečanje, da ne bo v sreči zanj pretežko.

Upam, da se bodo naši gostje tudi v naši sredini počutili lepo in da bodo spoznali, kako velika je naša hvaležnost za vse tisto, kar so nam nudili in dali v tistih najtežjih časih... M. Božič

Castnega meščana in pisatelja Franja ROŠA sem obiskal zgodaj, toda našel sem ga pri pisalnem stroju. Na nosu mi je bral, po kaj sem prišel. Z gostoljubno soprogo smo v troje začeli kramljati marsikaj — toda le na eno temo.

Fran Roš

Novi prijatelji, stari spomini

Roševi, ki so bili z drugim transportom leta 1941 pregnani v Srbijo, ne sprejemajo v hišo medvojnih dobrotnikov in znanec. V Srbiji so bili »na svojem« — v hišici, ki je bila prazna. Imeli so dobre sosedne, pa jih je vzel, kot je zbrisal nekdanjo ulico, v kateri so stanovali. Hiša stoji zgubljena z lepimi novimi bloki...

Ernesto in Anica Feranda sta lanska znanci Roševih. Tovariš Roš je kot eden izmed organizatorjev stikov pregnancev z medvojno drugo domovino bil povabljen k Ferandovim, ki živijo v Čipriji. Zdaj jim vračajo obisk. Ob starih trpkih in radostnih spominih je nastalo novo prijateljstvo.

Ob spominih na pregnanstvo v Srbiji tovariš Roš nisem vpraševal. Ze nekaj mesecov jih naši braveci z zanimanjem prebjirajo v našem listu. Tokrat objavljamo tudi ponatis knjižničnikove pesmi, posvečene obisku bivših pregnancev v Srbiji v lanskem letu.

Tovariš Roš se svojih gostov na vso moč veseli. Spet bodo kramljali, obujali spomine na različne, pa vendar skupne poti med vojno, se veselili ob spominu na lansko prvo srečanje... No, saj nisem tu, da bi predpisoval kaj vse se bodo menili.

Tovariš Roševi obisk prijetno vzmemirja — skrbi jo pa ne. Štiri leta življenga v bratski Srbiji so zadostovala, da ima vse posebnosti srbske kuhinje v mezinu.

Ni dvoma. Pri Roševih je gostom vse na široko odprto: Sreca, roke in dom...

Se stavke zahvalnosti na lastno pobudo:

Tisočerim zahvalam pridružujemo še posebno zahvalo vsem znamenim in neznamenim ljudem na

FRAN ROŠ:

Z plakom bratstva in enotnosti

Zavrskal je vlak, naš veliki vlak...
Nov dan se nad širno ravnino drami,
ko Srbija draga pozdravlja nas
in Beograd že zablešči pred nami.

Hiti, šumi v Sumadijo vlak
v zastavicah, z oken plapolajočih,
nekdanjih pregnancev pesmi zvene,
zbujene ob lepih spominih in vročih.

Milena, ki šteje sedemnajst let,
v Kragujevac daljni se je namenila
in rada spoznala bi slavni kraj,
kjer se nekoč je v pregnanstvu rodila.

Zamislil se je invalid Andrej,
ki z njim so žena in dva otroka.
O, v Sremu je kruto kosila smrt!
Ostala mu tamkaj desna je roka.

Ciril je na poti tja v Kraljevo
in z njim sta sestra in siva mati,
da cvetje talcem na grob poneso,
med njimi je tudi njih očka zlati.

Ozira se z okna Stanko, že mož,
nekoč tu preživil dneve je mlade,
medašča za hrabrost mu prsi krasí —
kurir je tedaj bil srbske brigade.

Alenkin stric na Jastrebcu tam
prebijal se skozi sovražni obroč je,
pod bukvami v gori neznamo kje
je legal bratski zemlji v naročje.

Spet vlak se ustavlja, naš veliki vlak
in godba igra, vijó se zastave,
radostni pozdravi kličejo nas,
v objemih se h glavam sklanjajo glave.

Bili smo si bratje v kravih dneh,
povezani šli smo v boj in trpljenje
in bratje smo danes, ko sebi sami
gradimo življenga vredno življence.

Po srbski zemlji slovenski vlak
hitit v svobodne, svetle daljave,
ko nove enotnosti je glasnik
na poti veselja, sreče in slave.

Zdenka Zore

Ne gnev, ne žalost

Slutila je, da bodo prišli... In ko so prišli, jih je sprejela z negibnim, kot z jeklom prevlečenim obrazom. Marija Jelen ni kanila solza na ponosno lice, ko je ljubeče božala stvari, ki jih niso misli vzetti s seboj.

Skrbelo jo je le za starejšo hčer, ki je z vnukinja bila z doma...

Pa saj bosta prišli!

Meljska kasarna v Mariboru... Grad nad Rajhnburgom... Surovost stražarjev, za vse je bila nedostopna. In ko je vlak odpeljal proti jugu, so moži zaplesale solze v očeh. Pol s sočetom in pol z očitkom ga je pogledala:

— Ne, ne privošči jim tega.

Vlak je drvel proti jugu... Misli so romale k hčerkki in vnukinji. To je bila edina skrb. A pregnanstvo? Vlaki ne vozijo samo v eno smer.

Na postaji v Čačku se je zgodilo tisto, česar Nemci niso pričakovali. Srbski kmetje na vozovih, z darili in hrano v naročju in zastavami v rokah. Nemci so posineli od besa.

Marija Jelen se je ozirala po pokrajini, ki jo je prvič videla. Prišla je kmetica v narodni noši in objela Marijo. Prisrčno in krepko:

— Dobrodošla, sestra.

Takrat je Marijo stresel krčevit jok. Ne žalost, ne gnev ji nista izvabila solze. Zdaj pa se je rušila pod težo gostoljubja, bratstva, ljubezni in človečnosti...

Usoda je hotela in vojno zlo, da se ženi ne bosta več srečali. Marija je že peto leto pod rušo. A oni tam pot? Tri dni potem, ko so se Jelenovi preselili v Beograd, so tiste vasi v sunku prve ofenzive zgorele s postreljenimi ljudmi vred...

Ne gnev, ne žalost — ljubezen do bližnjega pa gane do solz.

Kr.

jugu Srbije, ki so pripomogli, da se je Slovenec vrnil drag in spoštovan umetnik, pedagog in patriot s polnim srcem ljubezni, z bogatimi zakladi številnih objavljenih in zasnovanih del, s katerimi je in še bo bogatil slovensko pisane besede.

J. Kr.

Franjo Roš s soprogo lansko leto na obisku pri svojih gostiteljih v Čipriji

Z razširjenega plenuma SZDL V Žalcu

Socializacija vasi možna le s podružabljanjem zemlje

V PETEK JE ZASEDAL RAZŠIRJENI PLENUM SOCIA LISTIČNE ZVEZE V ŽALCU O VPRAŠANJU RAZŠIRITVE IN IZGRADNJE SOCIALISTIČNEGA DRUŽBENEGA SEKTORJA V KMETIJSTVU TER O PREDSTOJEČIH UKREPIH O PODRUŽABLJANJU, OBDAVCITVI IN O POVEČANJU DRUŽBENE PROIZVODNJE. POSVETA SO SE UDELEZILI PREDSEDNIK OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA TOVARIS MIRAN CVENK, SEKRETAR OKRAJNEGA KOMITEJA ZKS TOVARIS FRANC SIMONIC IN MNOGI DRUGI GOSTJE. POLEG ČLANOV OBČINSKEGA ODBORA SZDL SO PLENUMU PRISOSTVOVALI TUDI VSI PREDSTAVNIKI DELOVNIH KOLEKTIVOV ZALSKE OBČINE IN OSTALIH POLITIČNIH FORUMOV.

DOSLEJ PREMALO USPEHOV

Predsednik občinskega odbora Socialistične zveze tovaris Debelak je v uvođnem referatu nakanal osnovno nalogu kmetijstva, in sicer modernizacijo ter povečanje družbene proizvodnje, podružabljanje zasebnih kmetov, kar vse mora voditi k izpolnitvi najosnovnejše naloge, ki jo mora izvršiti kmetijstvo — to je stabilizacija našega gospodarstva in nadaljnemu razvoju. V bogati razpravi so ugotovili, da je tesna kooperacija s privatnim proizvajalcem le korak, ki mora voditi k trajni rešitvi potrebnih tržnih vlog, kar pa je možno le v družbeni proizvodnji. Žal pa je boljše zemlje žalske občine le 13 odstotkov v družbenem sektorju in tudi letošnja osemnesečna akcija podružabljanja je zaenkrat od predvidenih 500 ha pridobila le 263 ha. Nedvomno bodo morali v akcijo vključiti sleherne politične delavca, da bodo do 1965. leta uspeli povečati družbeni sektor na 35 odstotkov vseh obdelovalnih površin. Tolikšen kompleks zemlje pa ni le nuja, temveč predpogoj, da bo lahko Agrokombinat začel v celoti sodobnim tehnološkim procesom proizvodnje in se specializiral ter moderniziral.

Pri podružabljanju — to je odkupu zemlje — igra v zadnjem

času izredno važno vlogo ugoden ekonomski položaj za kmeta, ki na ta način povisuje ceno zemlje. Zanimivo je, da akcija podružabljanja kaže, da so doslej uporabljali vse premalo ekonomskih ukrepov za povpraševanje oddajanja zemlje.

Če pogledamo narodni dohodek v žalski občini, vidimo, da je v kmetijstvu porasel kar za 39,2 odstotka, medtem ko mu je davek sledil le s 32,7 odstotki. Kmet je bil torej ekonomsko stimuliran, saj so se cene pridelkom razen hmelju dvignile za preko 200 odstotkov. Takšen porast pa kaže na ne najboljšo davčno politiko.

Zato je plenum predlagal občinskemu ljudskemu odboru, da sprejme odlok o dodatni odmeri za nižinske predele, pri čemer pa odločajočo vlogo igrajo bonitetni razredi in velikost obdelovalne zemlje. V povprečju se bo lestvica dvignila od prejšnjega maksimuma 50 odstotkov na razpon 55 do 85 odstotkov, v primerih večjih posesev od 7,5 ha dalje in kvaliteti zemlje L razreda pa bo porasel na 100 odstotkov odmere od kmetijskega dohodka. V enaki meri pa bo nujno poostro vprašanje zaposlovanja in izkorisčanja tuje delovne sile od strani zasebnega proizvajalca in obenem rešiti problem formalnega lastni-

štva, ki je doslej omogočalo še vedno strnjevanje večjih kompleksov v rokah zasebnikov.

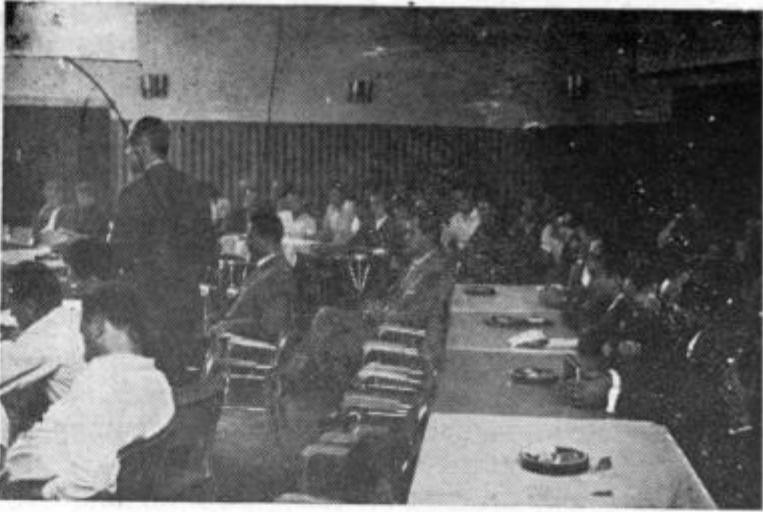
KAJ S POLPROLETARCI?

Nič manj pereč pa ni problem polproletarcev, ki jih je po zadnjih podatkih v žalski občini kar preko 200, saj skupno posegujejo 1100 ha obdelovalne zemlje. V večini primerov je ta zemlja slabo izkorisčena in je zaradi svoje razdrobljenosti velika ovira zaokrovjanja zemlje kot predpogaja sodobne kmečke proizvodnje. Hkrati pa le-ti nihajo med tovarno in kmečkim delom ter nikjer niso v celoti prisotni. Največ teh primerov je v Zabukovcu. Preboldu, Tovarni nogavici na Polzeli in drugod. V večini primerov bo zaradi arondacije pač potrena temeljitega premisleka in pogovora, kajti pavšalno arondiranje tudi ne vodi nikam. Dober delavec bo sam razumel potrebe. V predelih, kjer pa nam zemlja ne more koristiti, pač ne bomo uporabljali teh ukrepov. Zasledovati je treba neenosteno arondiranje zemljišča, kajti ta proces mora biti stalen, če želimo dosegati ekonomske prednosti proizvodnje na velikih površinah.

Pri izredno važni nalogi, ki stoji pred kmetijci in celotno družbo, je nedvomno prav tako važno, da so kmetijske in gozdarske naloge enake, kajti bilo bi hudo napadno, če bi kmet s prodajo lesa dobil tolkšna sredstva, da bi zemljo zanemarjal. Dosedanji rezultati na terenu ne kažejo najboljše koordinacije, zato se bo moral gozdni obrat prav tako vključiti v proces podružabljanja, to je odkup gozdov v tistih primerih, kjer kmet prodaja vso zemljo.

Dosedanjo ustaljeno politiko zakupa bodo morali spremeni v enakim obrat prav tako vključiti v proces podružabljanja, to je odkup gozdov v tistih primerih, kjer kmet prodaja vso zemljo.

V ta namen bodo pri občinskem

Zasedanje plenuma SZDL v Žalcu

ljudskem odboru formirali poseben sklad, in sicer iz povečanih davkov in sredstev, ki jih dajo kmetijske organizacije in občinski ljudski odbor za te namene.

POSTENA, ODKRITA IN DOSLEDNA POLITIKA

sekretar okrajnega komiteja ZKS tovaris Franc Simonič je na plenumu dejal, da so lahko kmečki proizvajavci družbenega sektora ponosni na svoje delo in da imajo kaj pokazati. Dejal je: Vaši rezultati so zlata vredni in treba je, da jih propagirate. Akcije ne sme biti aktivistično zaledata, pač tako zasnovanata, da bo vsak ukrep resnično ekonomsko upravičen. Frontalen način bi vsekakor nič ne koristil. Naša dolžnost je, da s temeljitim pogovori in na lep, pošten in odkrit način prepričamo kmeta in mu z našimi uspehi dokažemo, kaj je boljše. Prav tako se moramo zavedati, da bomo, kolikor je v naših močeh, podpirali višinskega kmeta. Jasno je, da naša akcija

ne bo prizadela srednjega kmeta, ki je vezan na kooperacijo in poleg svojih zasedanj tudi družbenega koristil. Vsekakor pa je drugače z 10 odstotkov kmetov v Savinjski dolini, ki v svojih rokah združujejo nad 52 odstotkov obdelovalne zemlje. Njihov standard je v zadnjih letih porasel izredno naglo in visoko in kjerkoli je to bogatje šlo na račun družbe, je naša dolžnost, da to onemogočimo. Zavedati se moramo, da je dolžnost slehernega, da prispeva k izboljšanju našega gospodarstva in vsak pošten državljan — kmet bo prispeval k skupnemu napornu svoj delež. Z vso ostrino pa bo potreba nastopati proti tistim kooperantom, ki so na pošten način prekrili določen pridelek in ga po višjih cenah prodajali dalje. Zadruga jim je nudila vse storitve, ti pa niso privili vseh zemljišč hmelja niti količine prideleka, zato da imajo določeno količino za rezervo, za ekstra profit na račun družbe. In najčešče so ravno ti tisti, ki kritizirajo delo zadruge.

-ik

Kako dolga še?

Vsekakor so vsem državljancam dobra znana naša idejna načela, ki so daleč od tega, da bi dajala komurkoli možnost, da živi na račun obrestovanja svojih lastnih sredstev. Morda je kar odveč, da mora tak stavek tuoriti uvod, vendar nam praksa kaže, da temu le ni tako in da marsikje ali spregledajo ali jih v tira trenutno nujnost ali kaj, kajti takšni primeri obstajajo, čeprav so ne le obsojanja vredni, temveč so načrtno izkorisčanje družbe brez vlaganja lastnega dela.

V Savinjski dolini, ki ima svojstven grenčast vonj po hmelju, živi v Dobrši vasi kar kmet, ki poseduje kar tri traktorje. Nedvomno je kot obdelovalec zemlje napreden, saj vlagal sredstva v modernizacijo proizvodnje. Toda ker ne potrebuje vseh treh (vprašujem se, zakaj je potem ravnov kupil tri?), je enega dal v način gozdnu gospodarstvu in to proti odškodnini po 400 dinarjev na uro. Poleg teh težko prigrančnih dinarjev pa je v določilu najemninske pogodbe tudi klavzula, ki govorja o tem, da je gozdno gospodarstvo dolžno traktor čistiti, popravljati, vzdrževati v redu. To je samo po sebi razumljivo, da je vzdrževanje strojnih vozil neobhodno, vprašanje je le, kdo naj vzdržuje to vozilo in ali ni gozdno gospodarstvo toliko pri močeh, da bi s pomočjo kredita kupilo lastni traktor.

Takšna politika je zgrešena in kaže na kratkovidnost, saj se lahko ta kmet prav pošteno smeji, ker si je z dolocenimi investicijami ustvaril čudovite pogoje obračunanah teh popredmetenih sredstev.

Prav bi bilo, da bi se o tem zamislili na gozdnu gospodarstvo in se vprašali kam vodi toleriranje takšnih proizvodnih odnosov?

NUJNE ZAOSTRITVE

V torek dopoldne so na skupnem plenumu občinskega odbora Socialistične zveze in občinskega sindikalnega sveta v Žalcu razpravljali o pogojih za ustanovitev komunalne skupnosti zavarovanec. V razpravi so ugotovili, da ima občina vse pogoje za to in da je le v tej skupnosti možna sanacija doslej stihiskske trošenja družbenih sredstev, ki kaže tako negativne tendence, da je vprašanje, če bi ob takšnem nadaljevanju ne prišlo v položaj, da ne bi zmogli več pokrivati potrošnje socialnega in zdravstvenega zavarovanja.

V prvih sedmih mesecih je primanjkljaj narastel na 27,5 milijonov, prav porazna pa je ugotovitev izpada proizvodnje zaradi izstankov od dela. Razlike med izdatki in dohodki v primerjavi letosnjega leta z lanskim znaša 35 odstotkov proti 26. Največji porast izdatkov je pri zdravilih, denarnem nadomestilu plač in zobni nesi. Vzroki tega nenormalnega naraščanja pa so delno občasne epidemije in prometni traumatični. Med najbistvene subjektivne vzroke, ki jih je treba dosledno odpraviti, pa spada pritisk zavarovanec na zdravnikov in skoraj izsiljevanje bolezenskih donustov, pomanjkanje nadzora, prekritra potrošnja zdravil itd.

Plenum je zavezal stališče, da je načinovneje tesna povezava gospodarskih organizacij z zdravstveno službo, obvezna uvedba in zaostritev nadzora ter v skrajnem primeru tudi ostrešje sankcije. Sklenili so, da se mora nehati obdobje namišljenih bolnikov, ki so bolehalni najčešče v času poljskih del. Prepričani pa so bili, da bo ravno komunalna skupnost, kjer bo neposredni proizvajalec tudi upravljavec sredstev za zdravstveno zavarovanje, večini dosedanjih izkorisčevavcev zdravstvene zaščite prekrizala račune, ker bo z upravljanjem porasel neposredni interes vsakega posameznika.

Iz Loke pri Žusmu

Pred kratkim je odšel na zasluženi pokoj tov. Jože Žerjav, dolgoletni vestni pismoneš v Luki pri Žusmu.

Na svoji 15 km dolgi vsakodnevni poti, ki ga je vodila od hiše do hiše, je seznanjal ljudi z novicami v svetu in s svojim humorjem odpravil slabo voljo iz slehernega kmečkega hrama. Zato tudi ni čudno, da si je v svoji 23-letni naporni službi pridobil tolikšen krog prijateljev, ki ga bo do zelo pogrešali.

Ob vstopu v pokoj, mu želijo vsi mnogo zdravih in sončnih dni! F.D.

Drugo polletje bo odločilno

Industrijska proizvodnja v žalski občini v prvih sedmih mesecih letosnjega leta ni preveč zadovoljiva, saj je le z izjemo podjetja »Juteks« vsa pod predvidevanji. Nedvomno je tem neuspehom bodovalo kar večje število čisto ob-

Ali nam bo uspelo?

V zadnjih dneh pred sprejemom gostov iz Srbije, ki bodo danes prispevali z vlagom »Bratstva in enotnosti« v Žalec, so se člani pravljalnega odbora za sprejem v žalski občini skorajda dnevno sejstali, dopolnjevali program in vsako malenkost načančno preudarili. Zavedajo se, da bo vse to, kar jim bomo lahko nudili v tem kratkem času, le majhen, skromen, simboličen poklon za vse isto dobro, kar so oni nekoč nudili našim izgnancem. Hoteli bi čimveč pokazali dragim gostom, vendar se zavedajo, da jih čas utesnjuje, zato so sklenili, da jim bodo ob prihodu v Žalec, to je danes okrog 1 popoldne, privedli slavnostni sprejem pred občinskim ljudskim odborom. Pozdravni govor tovarisa Božičeka se bo pridružila godba na pihala in pevski zbor s Polzeli. Po sprejemu pa jih bodo odpeljali bivši izgnanci na svoje domove, kjer jim bodo poizkušali pokazati hvaležnost in jim v tem kratkem času pričarati včas, da so doma med domačimi.

V soboto pa se bodo vsi skupaj s svojimi gostitelji zbrali na Polzeli, kjer si bodo ogledali nov objekt tovarne nogavice na

Polzeli krepko prekrizalo plan. Tudi tovarna pohištva »Garant« na Polzeli zaostaja in to v glavnem zaradi nujnih popravil v strojni delavnici. Iz podobnih razlogov je 5 industrijskih podjetij žalske občine doseglo le 30,7 odstotka plana izvoza. Gospodarske organizacije bodo morale zato v preostalih mesecih napeti vse sile, da bodo vsaj izboljšale, če ne dosegle predvideni izvoz.

-ik

Denar in čas boste prišteili, rešili se skrbi in potov, če oglašate v

Celjski tednik

Sprejemamo tudi čestitke za družinske praznike.

Naši mladi sodelavci

Le poglejte jih, marljive pionirje iz petrovške osmiletke!

V preteklem šolskem letu so nam pri zbirjanju novih naročnikov priskočili v pomoč in dosegli v kratkem času rekordni uspeh — 48 novih naročnikov. K temu naj pripišemo še to, da je med temi

pionirji tudi tisti »najmarljivejši«, ki je sam pridobil 12 novih naročnikov. Res lep uspeh, ali ne? Seveda so zato uspešno delo zsluzili tudi nagrada. Upajmo, da jim bo fotoaparat pripomogel k uspešnemu delu in uresničiti želja v njihovem foto krožku.

Petrovški

Prisrčno slavje v Kozjem

Občinski praznik šmarske občine, 9. september, so letos praznovali v Kozjem. Na trgu se je zbrala velika množica ljudi. Na praznovanje so prisli tudi nekdanji borce Kozjanskega odbora. Med gosti so bili prvo borce Risto Mazovec, Luskar, Helena Borovščakova, predsednik okrajnega odbora SZDL Celje in Andrej Marine, predsednik krške občine Nunčič in drugi.

Na slavnostni seji občinskega odbora je spregovoril predstavnik šmarskega Združenja borcev, ki je orisal razvoj boja na Kozjanskem. Predsednik občinskega odbora Joško Lojen pa je zbranim občanom spregovoril o

možavestno vodili tudi pionirčki, kar je bilo izredno ljubko.

Na občinski praznik so šmarski občani prikazali svoje uspehe. To vzpodbudno vpliva na nadaljnje prizadevanje v kreditivni komune. Pevska zborna pod vodstvom Dragice Regatove in Franca Bizjaka sta prisrčno zapela. Popoldne so pomerile tudi strelske družine, med katerimi je dosegla najboljši uspeh ekipa iz Virštanja, ki je tako osvojila občinski strelske pokale. Sledila ji ekipa iz Smarja pri Jelšah in Mestinja ter še štiri ekipe. Med posamezniki pa je dosegel največ krogov Edi Plevnik iz Virštanja.

Vsekakor je praznovanje na Kozjanskem bilo prijetno. Posebno pomembno pa je bilo srečanje

V Laškem

MEHANIČNA DELAVNICA

Komunalno podjetje v Laškem namerava odpreti novo mehanično delavnico. Objekt že gradijo, s posojilom, ki ga bo podjetje na jelo pri občinskem investitskem skladu pa bodo kupili opremo in potrebne stroje. Ker je v Laškem vsak dan več avtomobilov, bo ta delavnica kar prav prisia.

In še en nov objekt imajo v Laškem. Gre za preurejen lokal mesnice, ki je za Laško prav gotovo velika pridobitev. Ureditev lokalja je bila več milijonov, preurejanje pa se je zavleklo za nekaj tednov dlje, kot je bilo določeno.

Najdemo danes še na vasi pevske zvore odraslih, prav tu na Kozjanskem pa še požrtvovalno de luje. Ob spomeniku se je postavila v vrsto tudi desetina nekdanjih borcev v partizanskih uniformah. Vse to je delovalo globoko in pretresljivo.

Spomenik v Lesičnem stoji v dolinici, obdani z vencem zelenih gric v spomin in opomin poznejšim rodovom. To je letos že sedmi spomenik, ki ga je postavilo šmarsko združenje borcev. Svojo oblubo je moglo izvršiti s dolevanjem občine in množičnih organizacij. V imenu krajevne organizacije SZDL se je za vse zavezalo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo »Pohorski bataljon«. Zelo redko

najdemo danes še na vasi pevske zvore odraslih, prav tu na Kozjanskem pa še požrtvovalno de luje. Ob spomeniku se je postavila v vrsto tudi desetina nekdanjih borcev v partizanskih uniformah. Vse to je delovalo globoko in pretresljivo.

Spomenik v Lesičnem stoji v dolinici, obdani z vencem zelenih gric v spomin in opomin poznejšim rodovom. To je letos že sedmi spomenik, ki ga je postavilo šmarsko združenje borcev. Svojo oblubo je moglo izvršiti s dolevanjem občine in množičnih organizacij. V imenu krajevne organizacije SZDL se je za vse zavezalo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec tovariš Baloh je ob grobišču spregovoril o narodno osvobodilni vojni, o požrtvovalnih partizanskih mamicah na Kozjanskem, o družinah Kolarjevih, Kovačičevih, Tacerjevih in še vrsti drugih ljudeh, ki so z vsem pogumom pomagali prvim borcem na Kozjanskem. Mladina in odrasli so izvajali ganljiv spominski program. Posebno izvirno je zapel zbor tovarišice Dragice Regatove, v katerem so sami odrasli ljudje. Prav tako so starejši izvajali zelo občutno zborno recitacijo domačin in borec Jaka Leskošek.

Tu so bili tudi nekdanji prvo borce, tovariši, ki so preživeli najtežje trenutke: Luskar, Mazovec, Baloh, Repulosačka in drugi. Prvoborec

Hišni svet in še kaj

Stanovanjska skupnost v Velenju je ena redkih v vrsti manjših mest, kjer stanovavci kraja upravljajo z več kot 6 milijardami družbenih sredstev. Zaupanje tolikšnih sredstev ni malenkost, vendarle kaže zunanjia podoba

Velenja, da tukaj prebivajo ljudje, ki še sami želijo olepsati to, kar daje že sama čudovita arhitektonска skladnost. Res je, da opazis tu in tam kakšen spodnji, vendar je to v mestu, ki še vedno nastaja, v mestu, kamor se prihaja dan za dan novi ljudje, nekakšna nujnost. O teh problemih nas je seznanil tajnik stanovanjske skupnosti tovarna Ivan Gorgranc, o katerem vedno predstavniki hišnih svetov pravi, da jim je v nenadkriljivo pomoč.

• Kako ste uspeli postati nena-domestljiv?

• To ne drži. Moja napaka je ta, da sem preveč razvadil nekatere hišne svete in kar prepričani so, da pač tudi najmanjše zadeve ne morejo urediti brez tajnika. Ven-

dar pa to niso vsi in navsezadnjje je tudi moja dolžnost, da imam čim tesnejše stike s stanovavci, njihovimi problemi in željami. Ni pa lahko, saj je v Velenju 150 hišnih svetov, sem pa dejansko sam za vse. Imam dve administratorki, a to je za najnajnejša pisanjska dela. Komajda zmorno vse delo. Poleg dela s hišnimi sveti pa je tu še otroško varstvo in sestrelj.

• Ali ste v letošnjem letu zgradili kakšno novo otroško igrišče?

• V načrtu je bil pričetek gradnje otroškega parka v središču mesta in seveda tudi prepotrebevna vrtca. Vendar smo zaradi pomaganja sredstev odložili to gradnjo. Uspeli smo le zgraditi dvoje igrišč na Sercerjevi cesti, ki pa sta nedokončana. Trenutno nam je nameč zmanjkalo sredstev, saj je predračun za ureditev potrebnih igrišč okrog 12 milijonov. Marsikje so izrazili hišni sveti željo, da bi sami zgradili

• Navedomno je ta lokal nova pridobitev in prepričani smo lahko, da takšna skrb za gostinstvo pač na široko odpira možnosti za vse večjo turistično dejavnost Saleške doline.

pa smo odvedli za otroška igrišča čez pol milijona, 100.000 pa bomo dali otroškemu vrtcu. Zaradi večjih potreb po otroškem varstvu pa bomo morali opremiti v večjih blokih sobice, kjer bi laične moči lahko paziile otroke v času odsotnosti staršev. Tako imamo namen to urediti v nebotičniku in vseprosod tam, kjer bi kazala potreba. Osebo, ki bo paziila na otroke, bodo plačevali stanovavci sami.

• In kako delujejo servisi?

• Zadovoljstvo nad deli, ki jih opravljajo servisne službe je najboljše merilo. Za nas pa je važno to, da ustvarjajo tolikšna sredstva, da se lahko sami vzdržujejo. Težava je le v pomanjkanju prostorov. Mehanična delavnica bi se zaradi vse večjega iskanja uslug morala razširiti. Ker pa zaenkrat gostuje v posebni hiši in se mora do januarja 1963 izseliti, ne vemo, kje bomo našli prostore.

Poslovili smo se od tovarnika Gorgranca in mu zaželeti še v bodočem uspehu polno delo; v mislih pa smo se dobro zavedali, da skrb za čuvanje tolikšnih vloženih sredstev ni najlažja.

-ik

ŠE EN LOKAL VEČ

V zadnjih dveh letih so v šoštanjski občini posvetili dokajšnjo skrb vprašanju gostinstva in turizma in vložili precejšnja sredstva v novogradnje in adaptacije. Res je, da je po številu gostinskih obratov kar dovolj, toda enega samega nihil, ki bi lahko nudil dostojno prenočišče, niti niso vsi skupaj premogli ene večje dvorne razen restavracije na velenjskem jezeru. V takih pogojih ni bil mesta turizmu niti in moglo zaživetiti delo turističnega društva.

Danes pa je to bistveno drugače — in to v vseh središčih Saleške doline. Velenje ima štiri moderne gostinske obrate in število gostov kaže, kolikšna potreba je bila. Žal vsi obrati niso najbolj prilagojeni trenutnim potrebam. Tako je na primer hotel »Paka« v Velenju še vedno premalo izkoriscen, saj je v letošnjem letu bil polno zaseden le v mesecu avgustu, medtem ko restavracija na velenjskem jezeru v sezoni večkrat ni uspela vsem ugrediti. Enako bi lahko trdili za delavski klub, ki je ob nedeljah in sobotah pač pre-

seveda v tem, da sem sam sebi verjam, da je končno vsega dovolj. V zadnjih letih sem kot strokovnjak, ki mu ga pač nini para v moji stroki, vedno znova osrečen s tem, da sem štirlj najino gnezdece in ga približal super civilizacijski stopnji. Le kaj pravzaprav še nimata?

Stanovanje? Opremljeno po zamisli mojega kolega — arhitekta in še to z dopolnitvami, ki jih je ustvarila moja žena za potrebe.

Namreč, to sem moral kaj kmalu spoznati, da so žene genialne in razumejo vsako stroko toliko, da vnašajo vanjo dopolnitve. Dnevna soba, salon, spalnica, otroška soba — ne vprašajte, koliko je vloženega v prostorno izpolnitve. In veste, pri vsem tem je nekaj tako zapletenega, da sam več ne doumem. Ko sem iz meseca v mesec hranil ter osrečeval ženo in četvero hčer, nikoli nisem pomislim, da imam premalo plačevanja, da seveda sem že vrsto let pri osebnih dohodkih v strokovnjaški vi-

šini), sedaj pa, ko imam občutek, da je hiša polna in se je mojemu Taunusu pridružil še Fiat 1100, kaže ga čudovito vozi žena, še bolje pa najmlajša hčerka, je nadomorna vse obrnjeno na glavo. Primanjkuje denarja pa kakor obracam. To sem opazil tako počasi, mimo grede in ko mi je nadomoma to postal predmetno, sem se zdrnil in začel premisljevati. V statistiki me vodijo v rubriki — nad 120.000. — K sreči je ta gornja meja resnično gornja meja in se ne vprašuje za strokovnjake preveč, kolikokrat pa imajo nad 120.000 — enkrat, dvakrat ali trikrat. Začpljivo povedano, sem k sreči pri srednji omembni, pa ne gre in ne gre.

Poglejte, le kako naj se obratim ob službenem potovanju v Ljubljano, da ne bi vzel mojih hčer, in moje skrbne srce s seboj in le kako naj se človek odreče trem, štirim morda celo večim dobrim željam. Tudi to razumen, da človek ne more imeti v salonu bifeja, ki naj bi bil pr-

zavestno. Razumljivo, da je prijateljem mojih hčer pač potreba postreči, ko ob televizijskih oddajah snujejo načrte za prihodnost. Najmar odrečem srečo moji hiši, samo zato, ker je žena ugotovila, da poleg velikega Himo hladilnika v shrambi, potrebujejo še priravnici hladilnik v salonu in le kako naj žalim estetski čut ženi in sebi, da bi emajlirano površino hladilnika pustil neoblečeno. Razumljivo, da je le mahago lahko rešitev.

Se dojemljivejše pa je, da položaju primerno dam možnost mojim ljubimkam, da so oblecene v skladu z najnaprednejšimi modernimi poizkusi, saj je resničen užitek videti svoje najdražje kot občudovance. Se dojemljivejše pa je to, da omare ne morejo biti prazne. Večeri, zabave, izleti, vikende, družba položaj in osrečevanje — kaj naj bo pač lepše za strokovnjaka. In to da osrečuje, da razume, da daš vse, tako kot jaz. In zato mi je pred dnevi postal tesno, ko sem ugotovil, da ne morem več shajati, kajti imam za svoje potrebe vse premajhne prejemke in resnično, da ne morem doumeti, da mene pri tem nekateri tovariši ne razumejo.

-ik

OGULJENA TEMA ŠE ŽIVA

Rozervija

Rad imam vedno kaj novega, a verjemite mi, da sem sam sebi verjel, da je končno vsega dovolj. V zadnjih letih sem kot strokovnjak, ki mu ga pač nini para v moji stroki, vedno znova osrečen s tem, da sem štirlj najino gnezdece in ga približal super civilizacijski stopnji. Le kaj pravzaprav še nimata?

Stanovanje? Opremljeno po zamisli mojega kolega — arhitekta in še to z dopolnitvami, ki jih je ustvarila moja žena za potrebe.

Namreč, to sem moral kaj kmalu spoznati, da so žene genialne in razumejo vsako stroko toliko, da vnašajo vanjo dopolnitve. Dnevna soba, salon, spalnica, otroška soba — ne vprašajte, koliko je vloženega v prostorno izpolnitve. In veste, pri vsem tem je nekaj tako zapletenega, da sam več ne doumem. Ko sem iz meseca v mesec hranil ter osrečeval ženo in četvero hčer, nikoli nisem pomislim, da imam premalo plačevanja, da seveda sem že vrsto let pri osebnih dohodkih v strokovnjaški vi-

šini), sedaj pa, ko imam občutek, da je hiša polna in se je mojemu Taunusu pridružil še Fiat 1100, kaže ga čudovito vozi žena, še bolje pa najmlajša hčerka, je nadomorna vse obrnjeno na glavo. Primanjkuje denarja pa kakor obracam. To sem opazil tako počasi, mimo grede in ko mi je nadomoma to postal predmetno, sem se zdrnil in začel premisljevati. V statistiki me vodijo v rubriki — nad 120.000. — K sreči je ta gornja meja resnično gornja meja in se ne vprašuje za strokovnjake preveč, kolikokrat pa imajo nad 120.000 — enkrat, dvakrat ali trikrat. Začpljivo povedano, sem k sreči pri srednji omembni, pa ne gre in ne gre.

Poglejte, le kako naj se obratim ob službenem potovanju v Ljubljano, da ne bi vzel mojih hčer, in moje skrbne srce s seboj in le kako naj se človek odreče trem, štirim morda celo večim dobrim željam. Tudi to razumen, da seveda sem že vrsto let pri osebnih dohodkih v strokovnjaški vi-

šini), sedaj pa, ko imam občutek, da je hiša polna in se je mojemu Taunusu pridružil še Fiat 1100, kaže ga čudovito vozi žena, še bolje pa najmlajša hčerka, je nadomorna vse obrnjeno na glavo. Primanjkuje denarja pa kakor obracam. To sem opazil tako počasi, mimo grede in ko mi je nadomoma to postal predmetno, sem se zdrnil in začel premisljevati. V statistiki me vodijo v rubriki — nad 120.000. — K sreči je ta gornja meja resnično gornja meja in se ne vprašuje za strokovnjake preveč, kolikokrat pa imajo nad 120.000 — enkrat, dvakrat ali trikrat. Začpljivo povedano, sem k sreči pri srednji omembni, pa ne gre in ne gre.

Poglejte, le kako naj se obratim ob službenem potovanju v Ljubljano, da ne bi vzel mojih hčer, in moje skrbne srce s seboj in le kako naj se človek odreče trem, štirim morda celo večim dobrim željam. Tudi to razumen, da seveda sem že vrsto let pri osebnih dohodkih v strokovnjaški vi-

FRAN ROŠ: Spomin na Srbijo 1941

11. ZEMLJA IN VAS

Sredi druge zime našega pregnanstva se je z nemškim porazom pri Stalingradu pričela nova faza svetovne vojne — obdobje umika na fašističnih sil. Vendar so njihove armade stale še globoko na tujih zemljah in skrajno zagrizeni borbi, ki še ni obeta skorajšnjega konca velikemu sponadu.

Naši ljudje so si že v prejšnjem letu dobili v obdelavo koščke zemlje. Pred pomladjo leta 1943 pa je črnijska občina ponudila vsem pregnancem v brezplačno uporabo obsežne kompleksne zemlje na Adi. Tako se je imenovala ravnina ob Moravi, v glavnem travnik z nekaj drevja. Tu se so ohranile tudi še murve kot spomin na nekdanje sviloprejstvo.

Slovenci smo prejeli svoj izdatni del zemljišča, ki nam ga je občina dala tudi preorati, mi pa smo si ga razdelili. V lepih dneh se je tam skoraj celotna naša kolonija spopadala z novim poljem, oborožena z izposojenim orodjem. Bil je to marsikom po letu 1940 spet stik z zemljoi, ki nam je godil in nas krepl.

Vsa ravnina tu je bila od nekaj ledina, ki so jo pognojile kdaj le poplavne Morave. In vendar — kako obilen pridelek je dala to in še prihodnje leto! Krompirja, fižola, koruze, zelja, čebule! In nikjer v zemlji in na rastlinah mrčesa.

Zdaj smo se kar dobro znašli. Skoraj vsi smo si nabavili prašiče in jih redili do pričetka zime. Koline so nam pomenile važen praznik. Dali smo jih okusiti tudi najbljižnjim domačinom in prijateljem, prav kakor oni nam. A tudi živi so nam bili ti prašički v vesele. Ze po svojih prednikih so bili vajeni prostega gibanja. Zvesto so daleč sledili znanemu človeku. Takšno svinje smo imeli zaprto v neki vrtni kolibici. Ponoči je uhajalo iz neje k hišnim vratom in praskalo nanja vse dotlej, da smo mu odprli. Pomirilo se je še pod posteljo, na kateri je spal kdo izmed nas.

Slovenci smo odhajali tudi v vasi, ki pa so bile redke, a velike in dovolj oddaljene tako od mesta kot med seboj. Tam smo (trampali) (zamenjavali) tekstil za živila. Na nekaterih kmetij smo se pri tem prijateljsko navezali.

Seljaki so se socialno močno diferencirali. Ponekod so si še ohranili ostanke stare zadružne skupnosti. Po vseh je bilo največ majhnih, primitivnih hiš ob blatni ali pa pršnji ulici, z ilovnatimi dvorišči. Smrdelo je po živini in dimu. Med hišami so se krivenčile akcije in slive. Za sirovimi leseni plotovi so bili zaprti psi — na pol volkovi, ki so z ostromi zobmi in renčanjem grozili vsakemu tujcu. Nevarnejši so postali o mraku, ko so jih gospodarji izpustili, da jih proti varujejo domove.

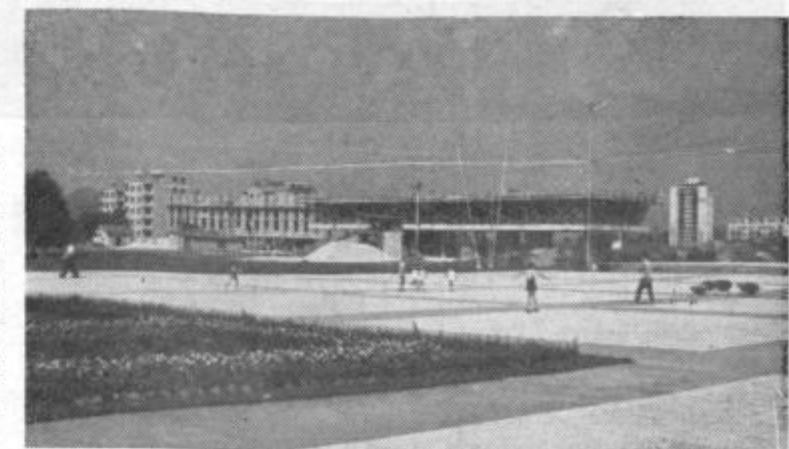

Boško
Djurčić
iz Jagodine,
politični komisar
Pomuravskega
odreda,
padel v Bosni
1942 leta

priznavali prinцу Djordju, ki ga je brat kralj Aleksander držal interniranega že dosti let — njega, ki je bil v vojnah šestnajstkrat ranjen! Neki seljak mi je nekoč zaupal:

—Slišim o Titu, da se hrabro bije, da tolče Švabe. Menim, pa, da bi Tito utegnil biti — Djordje...“

V Supski sem bil, ko se je tja iz Cuprije vrnil 18-letni pogumni

V Velenju so doslej vložili v izgradnjo za življenski standard preko 6 milijard dinarjev, saj so v dobrih 12 letih zgradili okrog 1.500 stanovanj. S tem je v glavnem zaenkrat rešeno stanovanjsko vprašanje. Rudnik je namreč zaključil kapitalno izgradnjo, zato je tudi prejšnja pospešena gradnja stanovanj sedaj v zastoju. Vse začete novogradnje bodo v glavnem končali do konca leta in tako bo središče mesta dobilo zaključeno obliko. Predvidevajo le še dvoje komunalnih objektov, in sicer stekleno dvorano za družabne prireditve v bližini novega hotela in moderno kino dvorano pri levskem klubu.

Cepraj je v zadnjem času padla marsikatera pikra na račun gradnje v Velenju in s tem v zvezi nedvomno tudi na višino sredstev vendarle moramo priznati, da vse to opravičuje visoka storilnost velenjskih rudarjev, ki pa ni pogojena le v mehanizaciji, temveč v urejenih življenskih pogojih ter s tem v zvezi z vse večjo zavestjo.

zmen in še manj, da je prijateljem mojih hčera pač potreba postreči, ko ob televizijskih oddajah snujejo načrte za prihodnost. Najmar odrečem srečo moji hiši, samo zato, ker je žena ugotovila, da poleg velikega Himo hladilnika v shrambi, potrebujejo še priravnici hladilnik v salonu in le kako naj žalim estetski čut ženi in sebi, da bi emajlirano površino hladilnika pustil neoblečeno. Razumljivo, da je le mahago lahko rešitev.

Se dojemljivejše pa je, da položaju primerno dam možnost mojim ljubimkam, da so oblecene v skladu z najnaprednejšimi modernimi poizkusi, saj je resničen užitek videti svoje najdražje kot občudovance. Se dojemljivejše pa je to, da omare ne morejo biti prazne. Večeri, zabave, izleti, vikendi, družba položaj in osrečevanje — kaj naj bo pač lepše za strokovnjaka. In to da osrečuje, da razume, da daš vse, tako kot jaz. In zato mi je pred dnevi postal tesno, ko sem ugotovil, da ne morem več shajati, kajti imam za svoje potrebe vse premajhne prejemke in resnično, da ne morem doumeti, da mene pri tem nekateri tovariši ne razumejo.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

Za mlade bravce

Zadnjič nas je obiskal nek naš redni dopisnik v rubriko »Za mlade bravce«. Povedal nam je, da je zdaj res že čas, da bi to rubriko spet redneje uvrščali v naš list. Tudi mi smo takega mnenja. Zato smo se odločili, da bo prihodnjič na tej strani na vrsti rubrika »Za mlade bravce«. Če bodo naši mladi prijatelji še takoj danes sedli za mizo in nam napisali pisemce o tem, kako so preživeli počitnice, ga bomo lahko prihodnjič že objavili. Samo — pismo mora biti v našem uredništvu že v ponedeljek. Nasvidenje!

Uredništvo

Otrok naj dela samostojno

Prešli so brezskrbni dnevi poletnih počitnic in v šolah je življenje že spet steklo po starem trtu. Zutraj so ulice spet polne mladih ljudi, ki hitijo s torbicami v rokah proti velikim zgradbam in popoldne ni na dvoriščih nič več tolikšnega živžava kot poleti. Po dolgih tednih igranja, tekanja in jeze nad slabim vremenom zdaj spet sedajo h knjigam in polnijo z učenostjo svoje mlade glavice. Dobršen del šolarjev se je vživel v to življenje, še vedno pa je precej takih, ki se ne morejo spoprijazniti z misiljo, da se je povrnil čas trdega dela in velikih obveznosti. Misiljo, da je časa še dovolj.

Toda čas teče. Novo učno gradivo se kopiči, zaostalega učenja je vedno več in otrok se bo kar nenadoma znašel v težavah. V so-

ni bo težko slediti, izgubljaj bo si gurnost, prinašal domov negativne ocene in lotila se ga bo razburjenost, če že ne otopenost. Skratka vedeti moramo, da so prvi šolski dnevi izrednega pomena za nadaljnje otrokovo učenje in dober uspeh v šoli. Če želimo torej sebi in otroku prihraniti velike skrbi in nepotrebno jezo, vztrajamo, da se bodo šolarji že od prvega dne dalje z vso resnostjo ločili svojih dolžnosti.

Najprej presodite, kakšni so pojni, v katerih se otrok uči in piše nalogo. Ima res mir! Več kot potrebno je namreč, da najdemo otroku za učenje primeren prostor. Ko piše nalogo in se uči, ga nikar ne motimo — ne z razgovori, ne z radiom in niti ne s tem, da mu nalagamo kakšno opravilo. Otrok naj čuti, da je njegovo delo resno, pomembno in da ga visoko cenimo. Verjemite, da bo tako ravnanje velik prispevek k samodisciplini.

Marsikateri starši pa v želji, da bi otroku čim bolj pomagali, veliko grešijo. Sestavljajo jim domače naloge, se z njimi uče in gredo celo tako dač, da si z njimi vred vtišnejo v spomin tudi vsako besedico pesmi, ki se je mora šolar naučiti. Tak način dela z otrokom je slab in ima lahko težke posledice. Cez čas bo otrok popolnoma nesposoben karkoli napraviti samostojno. Dojemal bo mehanično in nesigurno bo reproduciral svoje znanje. Včasih se tega nekateri ljudje ne morejo rešiti vse življene.

Seveda pa je prav tako napak, če starši menijo, da je učenje samo otrokova zadeva. Stavka: »Tudi meni ni nihče pomagal,« pri napisu ne bi smeli poznati.

Solarček še ni zrel, odrasel človek. To ni niti, če se popolnoma zaveda obveznosti, ki mu jih šola nalaže. Zato ga nikar ne prepričajmo samega sebi. Otrokov delo je treba spremljati, kontrolirati. To pomeni, da moramo kdaj pa kdaj prekontrolirati njegove domače naloge, opozoriti na nerед in napake, se pogovoriti z njim o tem, kaj so se naučili v šoli, doseči, da nam pove, če se je kaj pomembnega pripetilo, skratka da si ustvarimo mnenje o tem, če je otrok na tekočem ali ne. Najboljši

sal sal take slabe lastnosti.

Komune, ki trpijo na tej bolezni, se bodo vsled porasta izstanakov od dela znašle slej ko prej v težkem položaju. Bremena prevelikih izdatkov, ki jih ne bodo mogli pokriti skladni, bodo padla nanje, ali bolje, kriti jeh bodo morali proizvajavci sami.

nacín, da otroku v resnici pomagamo, je v tem, da kontroliramo njegovo delo, da ga naučimo, kako si bo pomagal z učbeniki in literaturo, da ga pripravimo do tega, da bo ob delu misil in da ne bo sprejemal snovi samo mehanično itd. No, seveda ni prav, če pretiravamo. Otrok naj ne dobi občutka, da je pod kontrolo, ne dušimo njegove iniciative, temveč mu jo poskušajmo z vsem mogočim vzpodobiti. Pa še nekaj! Otrokov delo doma moramo sprempljati z njegovim delom v šoli. Pojdimo pogosteje v ta hram učenosti, in pogosteje se pogovorimo z otrokovim učiteljem. Opozorimo ga na otrokove dobre in slabe lastnosti in tudi on nam bo govoril o njih. Pa bo manj skrbi in prelitih solzal. — iji

V Laškem rešili problem pekarne

Ze več let je v Laškem vprašanje gradnje nove pekarne izredno pereče. Glede na skopo odmerjena finančna sredstva, ki z njimi razpolaga občina, z rešitvijo tega vprašanja iz leta v leto odlašajo. Sedanjska pekarna pa je v resnici dotrajana in čas je že, da bi rekli odločno besedo. Če k temu pristojemo še dejstvo, da je bilo pred vojno v Laškem pet pekarn, da pa se je zdaj potrošnja kruha podvojila, se lahko bojimo, da bo pekarna zaradi preobremenjenosti kar nenadoma prenehala obravnavati.

Zdaj je občinski ljudski odbor v Laškem izvolil komisijo, ki naj prouči stanje pekarne in pripravi primereno dokumentacijo za adaptacijo tega objekta. Zaradi preobremenjenosti in dotrajanoosti pekarne je tudi kvaliteta kruha mnogokrat slaba. To pa prav gotovo ne vpliva ugodno na dobro voljo potrošnikov. Kolektiv si sicer prizadeva, da bi te napake odpravil, vendar niti vselej kos situacije. Zdaj lahko končno upamo, da bo vprašanje pekarne rešeno v doglednem času. T. K.

CELJSKI TRG

Bo kar šlo

Kupi čebule in kupi paprike — tega je te dni največ na celjskem trgu. Toliko je čebule in tako lepa je, da bi človek ugrinil vanjo, kakor v jabolko. Tudi za paprike lahko mirne duše kaže takega zagotovimo. Toda, nikar preveč navdušenja! Veselje nad urejeno preskrbo nas bo kar kmalu minilo, če se bomo spomnili na krompir in na blžajočo se zimo, Krompirja je namreč zelo, zelo malo in če ne bo v prihodnji nič bolje, nam ozimica že kar naprej zagotavlja marsikov nov siti las. No, toda o tem prihodnjic. In zdaj k cennam:

Krompir so prodajali po 36 dinarjev, zelje po 50 in 60, ohrov po 70 in 80 ter solato od 60 do 120 dinarjev za kilogram. Ce je kdo hotel kupiti kilogram fižola, je moral odsetiti šest desetakov, za onega v zrnju pa kar štirinajst ali petnajst desetakov. Paprika je bila po 50 do 70 dinarjev, privatni proizvajavci pa so jo prodajali tudi po 80 dinarjev. Te dni je bilo na trgu tudi nekaj paradiževca — po 78 dinarjev za kilogram.

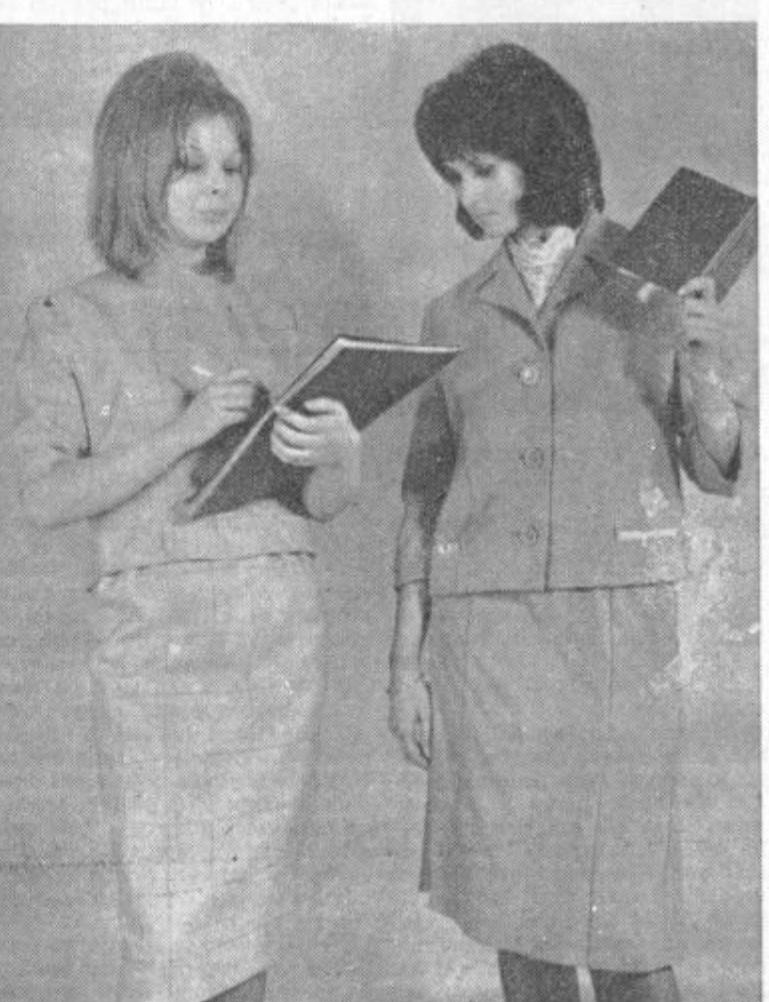
Se nikoli niso imeli kumare toliko različnih cen, se je zadnjič jezikl soseda. »Na trgu jih prodajajo po 40 in 70 dinarjev. Kumare za vlaganje so seveda dražje; po 150 in 200 dinarjev jih lahko dobite. Toda tudi po 300 dinarjev so in ta cena je prav zares previsoka,« je modrovala naprej. Kar prav ima, kajne?

Paradižnik je po 70 dinarjev, jabolka so po 40, pa tudi po 80, tisti pa, ki imajo radi hruške, so morali marsikaj plačati za kilogram tega sočnega sadja po sto dinarjev.

Dobili smo pošljiko lepega, zdravega grozja iz Negotina, mi je povedal tržni nadzornik. »Cena je 140 in 150 dinarjev. To grozje je mnogo lepše od onega, ki smo ga prodajali doslej. Zanimivo in razveseljujoče pa je tudi, da je kar za dvajset ali celo trideset dinarjev cenejše.«

Vse kaže, da bomo letos zapomnili vsak posamezni dan, ko bomo jedli jajčka. Se tistih nekaj komadov, ki jih je na trgu moč kupiti, so prodajavci namreč močno zasolili. So po 27, pa tudi po 30 dinarjev. Premalo je tudi mleka in mlečnih izdelkov, perutnine pa sploh ni. Toda, da ne bo pomote! Razen teh artiklov je na trgu skoraj vsega dovolj in s prekslovom lahko kar zadovoljni.

In zdaj samo še droben utrinek. Ko sem šla mimo prodajavcev mleka in mlečnih izdelkov, sem se prepričala, da predpisi nikomur ne priznajo. Tako so si moral tudi predstavniki močnejšega spola privezati predpasnike in verjemite, da so v volančkih in pentijah na moč — prikupni!

Poslovili smo se od lahnih poletnih tkanin. Zdaj so prišla na vrsto oblačila, ki niso niti pretopla, niti prehladna. Kaj takega pa je včasih težko najti. Najprimernejše so seveda dvodelne obleke, ko se lahko z jopico kar hitro prilagajamo temperaturnim spremembam. Priporočamo vam ta-le dva modela. Nekoliko mladostna sta, toda če izberemo primerno tkanino, bosta prišla prav tudi onim, ki nimajo več sedemnajst let.

Vaše rokavice

Jesen prinaša s seboj hladnejše dni. Dež in megla bosta kmalu naša stalna spremjevavca. Lahna letna oblačila bodo zamenjali kostimi in plašči in diskretni toni jesenske in zimske garderobe se bodo bolje vskladili s svinjo neba. V tem času bomo spet poiskali rokavice in to ne samo zavoljo hladnega vremena, temveč predvsem zato, ker so rokavice zanimiv in hvaležen modni detajl. Izbrati pravilen ton in kvaliteto, to je stvar vsake žene posebej, toda negovati jih, to lahko znamo vse.

Rokavice iz usnja, ki ga lahko operemo, bomo nataknili na roke in jih oprali v milnici. Z mehko ščetko lahko zdrgnemo umazana mesta, vedeti pa je treba, da rokavice ne smemo nikoli drgniti z milom. Rokavice za tem izplaknemo v topli vodi. Nazadnje rokavice enkrat izplaknemo v lahni milnici, jih iztisnemo in položimo na tkanino, ki bo vpila mokrotino. Pazimo, da ne bo v bližini preveč topote.

Jelenjo kožo in usnje antilope peremo v milnici, vendar rokavice ni treba natakniti na roke. V vodo za izpiranje bo bomo vili nekaj vinskega kisa ali limoninega soka, rokavice zatem iztisnili in jih nato položili na čisto tkanino. Če so rokavice obarvane, jih bomo napolnili z zmeč-

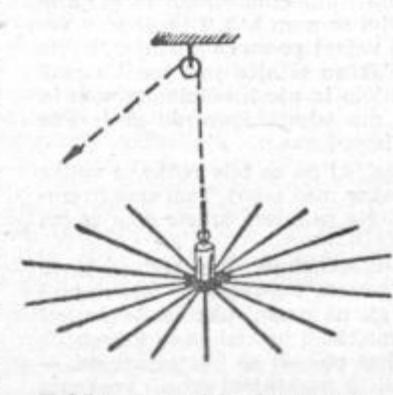
kanim svilenim papirjem.

Preden operemo volnene rokavice, narišemo na polo papirja njihovo točno obliko. Operemo jih v sredstvu za pranje volne in jih nato položimo na papir, kjer jih oblikujemo po obrisu, ki smo ga zarisali.

Svilene rokavice operemo v milnici, izplaknemo jih v mlačni vodi in posušemo v sencl. Ce so rokavice crne, kanemo v kavno žličko tuša pet kapljic olja in s to zmesjo namešamo vsa tista mestita, ki so zbledela.

KADAR POTUJEMO

Ne pozabimo na varnostno sponko, ki nam bo koristila pri vsakem umivanju rok, saj bomo nato obesili prstane in ves nakit, ki ga sicer radi pozabljamo. Sponko pritrdimo na notranjo stran reverja ali pa na podlogo naše torbice.

Kašken je »pajek«, pa si lahko ogledamo na slike.

Grenko razočaranje

Oh, kako dobro dene nežen dotik očkove roke!

Prodajavčev glas je ponovil: »S čim smem postreči?«

»Ali me res ne pozna?« se je vpraševal fant. Misli pa so mu odgovarjale, da je devet let dolga doba in da se je v tej dolgi dobi zelo spremenil. Njegove temne oči so strmele v prodajavčev obraz, kot bi hotele obuditi spomin na preteklost, ki je bila tudi del njegovega življenja.

»Kdo ve, če s to solzo ni usahnilo za vedno tudi fantovo 'hrepenezenje po očetovu bližini. Kdo ve... Da

misli, je v njegovo roko stisnil nekaj tisočakov. »Zal mi je sine, dolžnost me kliče! Saj veš, mnogo potujem!«

Solza, ki je lesketala v fantovih očeh, je usahnila šele za stenami hotelske sobe, kjer je fant to noč prenočil. Od tam je opazoval osvetljena okna sosednjih stavb, kjer je imel lepo urejeno stanovanje tudi njegov oče.

Kdo ve, če s to solzo ni usahnilo za vedno tudi fantovo 'hrepenezenje po očetovu bližini. Kdo ve... Da

»Me res ne pozna?« Tvoj sin sem! je končno s tresčim glasom pojasnil.

Pripomoček za sušenje perila

Pozimi, pa tudi v slabem vremenu preko poletja imamo s usenjem perila precejšnje težave. Za sušenje manjših kosov perila je lahko pomagamo s pripomočkom, ki ga imenujemo »pajek«. Konec palic vtaknemo v mizarski klej, nakar jih porinemo v izvrtev luknje. Počakamo, da se lepilo posusi, potem pa vseko palico še utrdimo z žebličkom. V strop zazidamo (z mavcem) žeblasto kolo škrpca, ki nam omogoča, da »pajka« spustimo nižje, obesimo perilo in ga nato zopet dvignemo pod strop.

SEM TER TJA PO ŠENTJURSKI OBČINI

Na gradbiščih v Šentjurski občini je zelo živahno. Poleg številnih gradenj zasebnih hišic, pa tudi njihovih obnavljanj, je v gradnji tudi več objektov, ki jih grade gospodarske in druge organizacije. Prebivavci s posebnim začinjanjem spremljajo dela pri modernizaciji ceste Celje-Rogaška Slatina. Letošnja etapa zajema relacijo od Vrbnega pri Šentjurju do Grobelnega v dolžini 8 kilometrov. Na posameznih odsekih je že lepo vidna izboljšana trasa, na odseku od Vrbnega do Šentjurja pa je v teku že asfaltiranje cestišč. V kolikor bo vreme načinkeno, bo odsek do Šentjurja izročen namenu že v enem mesecu.

REGULACIJA PEŠNICE

Od spomladi so v teku regulacijska dela na spodnjem toku potoka Pešnice, ki teče na zahodnem delu Šentjurskega trga. Ob vsakem obilježjem dežju ali ob taljenju snega potok nevarno poplavila in ogroža travniške in njivske kulture, kakor tudi hiše v bližini. Delovna skupina vodne skupnosti Savinja iz Celja je regulirala že približno 500 metrov spodnjega toka; v zadnjem času pa je zavzeta pri gradnji novega mostu. Kljub težavam so pred dnevi že zabetonirali betonsko ploščo, po kateri bo teklo cestišče. Vse kaže, da bo tudi gradnja mostu kmalu opravljena.

Po zaključilih delih na novem mostu čez Pešnico se bodo regulacijska dela nadaljevala mimo stare tovarne Alpos in osnovne šole v dolžini okrog dveh kilometrov.

HLADILNICA IN KLAVNICA

Kmetijski kombinat Šentjur ima v delu kar dva večja objekta. Ob cesti proti Jakobu so v zaključni fazi dela na veliki hladilnici za jagodičevje in na prehodni klavnici. Hladilnica je pogonu že od 25. junija. Ker je to edini tovorni objekt na osrednjem Štajerskem, se v njem pripravlja za izvoz tudi jagodičevje, ki ga na tem področju odkupuje Slovenija-sadje. Hladilnica bo po polni zmogljivosti sposobna, da v treh hladilnih komorah ohladi na pravilno temperaturo 25 vagonov blaga.

S prehodno klavnico bo omogočena higienična priprava mesa za potrošnjo. Ker ima dosedanja klavnica v Šentjurju nekatere pomanjkljivosti, bo prehodna klavnica pri hladilnični prevzel njenjo funkcijo vse do izgraditve velikega klavniškega obrata v bližini Celja.

Motiv iz Slovenskih Konjic

GRADNJA NOVEGA VODOVODA

V Oplotnici pri Slovenskih Konjicah gradijo nov vodovod za potrebe tega kraja in bližnje okolice. Z dograditvijo vodovoda bo ta kraj veliko pridobil. Če k

SKLADIŠE SADJA IN ZELENJAVE

Drugi objekt, ki ga gradi Kmetijski kombinat, je skladišče sadja in zelenjave z osnovno površino 1020 kv. metrov. Povpraševanje na domačem in tujem tržišču in bogato zaledje opravljajo investicijo v vrednosti okoli 66 milijonov dinarjev. V sklopu skladišča bo tudi mehanična servisna delavnica ter lokal za prodajo reprodukcijskega materiala in za odpak kmetijskih pridelkov.

GRADNJA STANOVANJ

TRGOVSKI PAVILJON

Gospodarski razvoj narekuje tudi pospešeno gradnjo stanovanj. Kljub temu, da je v zadnjih letih zraslo v Šentjurju nekaj novih stanovanjskih hišic in trije veliki bloki, je stanovanjsko vprašanje še zmeraj zelo pereče. Zato ni čudno, da se v Šentjurski podjetja vsak dan vozi na delo nad 60 odstotkov vseh zaposlenih.

Da bi stanovanjsko vprašanje vsaj omili, so pred kratkim začeli z gradnjo petnadstropne stolpnice v kateri bo 20 stanovanj. Sredstva za to gradnjo so poleg občine prispevala še Alpos, rudarsko podjetje Montana, Kmetijski kombinat, Zelezarna Store in PTT Celje. Predvidoma bo stolnica vseljiva prihodnje poletje; stroški za gradnjo pa bo z delom začela samoposredna trgovina.

Tudi na Ponikvi in Dobjem bo trgovsko podjetje Reservna v kramku preuredila svoji poslovniči. Medtem ko so na Ponikvi v teku preuredivena dela, se bo poslovnična na Dobjem v kramku preselila v nove prostore v zadružnem domu.

O. P.

Velike možnosti

ZA ZMANJŠANJE ŠTEVILA IZOSTANKOV OD DELA

V preteklih letih smo v prvem polletju skoraj zmeraj izkazovali več dohodkov kot izdatkov, letos pa je ravno nasprotno, so pred kratkim povedali v podružnici zavoda za socialno zavarovanje v Slovenskih Konjicah. Izdatki lotošnjega prvega polletja so za okoli 14 milijonov višji od dohodkov. Sicer pa podrobnejše analize povedo, da so največ in sicer 34 % izdali za stroške zdravljenja v bolnišnici, 18 % odpade na nadomestila osebnih dohodkov v času bolezni okoli 12 % za ambulantno zdravljenje.

Ko smo o teh problemih še daje razpravljali, predvsem pa o možnostih znižanja izostankov od dela, je upravnik podružnice navedel še tole: Menim, da je pri nas še zmeraj veliko možnosti za zmanjšanje števila izostankov od dela.

Tako bi lahko zmanjšali število potovanj zavarovancev, ki spremljajo svoje otroke v bolnišnico tudi v takih primerih, ko drugi roditelj ni nikjer zaposlen. Podobno je tudi pri negi bolnega družinskega člena, zlasti še v primerih, ko zboleli nezaposleni ženapa mož zahteva bolniški dopust. Nastaja namreč vprašanje, v kolikor ji mož ob takih primerih doma pomaga, oziroma lahko pomaga. Tudi o negi bolnika na domu smo že razmišljali. V poštev bi prišli predvsem taki bolniki, ki za delo še niso sposobni, ni pa potrebno, da ležijo v bolnišnici. Po našem mnenju naj bi take bolnike na domovih obiskovala strokovno usposobljena oseba iz zdravstvenega doma.

Veliko je bilo govora o ureditvi primernega prostora za tiste bolnike, za katere je ob prvem pregledu težko ugotoviti, če so res bolni, ali pa imajo v tem času domača dela. Mislimo namreč, da bi resnični bolniki v taki »majhni« bolnišnici ostali, medtem ko bi vsi ostali rajši odšli na delovno mesto.

Več predlogov je bilo tudi na račun zmanjšanja branarine. Gre namreč za dejstvo, da imamo v zadnjem obdobju vedno več nesreč na poti na delo ali pa na poti iz službe. Za take in podobne nesreče je težko ugotoviti dejanski vzrok, čeprav je treba upoštevati močno povečanje prometa na cestah in s tem število prometnih nesreč.

Na nedavni skupni seji sveta za delo in sveta za zdravstvo pa so govorili tudi o tem, da bi bilo prav, če bi tiste delavce, ki so se lažje ponesrečili, začasno premestili na druga delovna mesta, zlasti pa na takšna, kjer bi nazivlje vsemu lahko opravljali dočeno delo. Seveda bi to zahtevalo določene organizacijske ukrepe, toda glavno pri vsem tem je, da bi tak delavec postal v proizvodnem procesu, da bi še naprej proizvajal in da ne bi premenil skladov socialnega zavarovanja.

V. L.

Največ hrušk

Na območju konjiške kmetijske zadruge so od posameznih vrst sadja letos najbolje obrodile hruške. Zadruža jih je v svojih poslovnicih že precej odkupila po ceni din 55 za kilogram v začetku odkupa, na koncu pa tudi do 23 dinarjev za kilogram. Ker vse količine ne gredo sproti v prodajo, so v zadruži za nekaj časa prenehali z odkupom. Zelo slabo pa kaže letosna letina jabolk.

V. L.

ZAGREBŠKI VELESEJEM

Zagrebškega velesejma so se med mnogimi našimi razstavljalci udeležila tudi nekatera celjska podjetja in nekaj podjetij celjskega okraja. Seveda, v nekaj urah nismo obšli prav vse, nekatera pa je le ujela fotografiska kamera.

Tako smo našli celjsko Emajlirkzo z njenimi že zdavnaj znamimi artikli, ki slove doma in na tujem. Med njimi smo zasledili tudi zelo lepe, nove izdelke. Izloženih pa je bilo toliko izdelkov in razne posode, da bi se težko odločili, če bi hoteli opredeliti kaj je lepše ali praktičnejše. Razstavni prostor Cinkarne je bil vedno soliden, tako mu tudi letos gre ta ocena. Kovinsko podjetje Klima je med svojimi

izdelki prikazala novitet. Ovlaževalci zraka, katerega so že tako težko pričakovala kmetijska gospodarstva in industrijske hale. Lepi, praktični risalne mize in nekaj novitet je prikazala celjska IFA.

Veliko tekstila in tekstilnih izdelkov so nam predstavila številna podjetja. Z zadovoljstvom pa smo ugotovili, da je mnogo obiskovalcev občudovalo med njimi prav Topor izdelke. Danes že vse povsod srečujemo okusne žične stojnice, košarice in opremo trgovin ter samoposredna. Ce je to opremo takšna kot smo jo videli na velesejmu, potem vedite, da so to izdelki Žične iz Celja. Ves bleščec od leske izdelkov in poln lepih oblik je bil razstavni prostor Tovarni tehnike iz Celja.

Zelezarna Store je svoje visoko kakovitne valje razstavljala v posebni halu, med jugoslovanskimi železarnami. Ko smo na nekem prostoru ugledali kovinsko orodje, smo takoj uganiли, da gre za zreško tovarno kovačnega orodja. Nezmotljiv dokaz, da stojimo pred izdelki Tovarne nogavice Polzela, pa nam je označila velika črna lastovka. Posebnost in veliko zanimanje je veljalo vsekakor novemu izdelku — nogavici z nebežčno zanko. Juteks iz Zalca je razstavljal kvalitetne jutine izdelke. Naj še omenimo, da se je to podjetje s svojimi izdelki uveljavilo celo na svetovnem tržišču.

Pef.

VELESEJEM

Pora točka za velenjske nogometnike

Kakor ena lastovka še ne pomeni pomladni, tako se tudi prva točka, ki so jo izbojevali nogometniki velenjskega Rudarja v četrtjem kolu slovenske lige, še ne pove vsega. Navzicle temu pa je morda le začetek drugačnih uspehov velenjskih nogometnikov v prvenstvenem tekmovalju. Saj, na koncu konca je bil že skrajni čas, da so novi člani slovenske lige pretrgali niz porazov in zabeležili prvi neodločen izid. Razveseljivo je to, da so ga dosegli na tujih tleh, v borbi z Delamarisem iz Izole. Tekma med obema moštva se je končala z rezultatom 1:1.

Druži remi, oziroma že kar tretji v letašnjem prvenstvenem boju, je zabeležil Kladivar v srečanju z ljubljanskim Slovanom. Tekma se je končala z rezultatom 2:2. Odločilni in izenačujoči gol je dosegel Hribenik potem, ko je preigral celo vrsto obrambnih igračev in nazadnje ukanil še samega vratarja. Zaradi tega podviga je nastala cela polemika, kako je sploh mogoče, da so Slovanovi igrači dovolili Celjanu takšno ekshibicijo, ki jima je odvzela ena točka.

Pomembno zmago je na domačih tleh zabeležilo moštvo celjskih železničarjev, ki je premagalo ekino mariborskega Zelezničarja 1:0. Tekma ni bila kdovkaj zanimiva — domačni so igrali slabo, toda navzicle temu so robari ves možen izkupiček. To pa je vsekakor najvažnejša ugotovitev tega dogodka.

Po četrtjem kolu slovenske nogometne lige od celjskih nogometnih društev najvišje notira ZNK Celje, ki zaseda drugo mesto s sedmimi točkami ter pozitivno razliko v golih 8:4. Celjanu zaračuja za vodečo enajstoročico kranjskega Triglava le za eno točko. Na četrtem mestu tiči ekipa Kladivarja, ki je doslej zbrala pet točk, a ima razliko v golih 6:4. Ne glede na prvo pribribejo točko so velenjski rudarji še kar na treti na zadnjem mestu in kostne lestvice. Njihova bilanca v golih na kaže negativno sklico 4:11.

V petem kolu bodo celjski železničarji odnošovali v Mursko Soboto, kjer se bodo srečali s tamošnjo ekipo, ki zaseda trenutno deseto mesto z dvema točkama. Velenjski Rudar bo na domačem igrišču gostil ekipo Ljubljane, ki je doslej zbrala tri točke in zavzema deveto mesto. Kladivar pa se bo sestal z vodečo enajstoročico kranjskega Triglava na igrišču ob Ljubljanski cesti. Po dosedanjem razpletu prvenstvenega boja, bo to srečanje najvažnejše v tem kolu, saj zna prinesi precejšnje premike v samem vrhu jakostne lestvice, ali pa tudi ne.

—mb

ČEZ DRN IN STRN pod Ljubljem

Nedaleč od ceste Tržič-Ljubljana bo v nedeljo 16. 9. ob 14. uri prva mednarodna motociklistična kros prireditve. Avto motor državnega Tržiča prireja prvo strukturirano moto kros tekmo na 4,5 km dolgi proggi, speljani po čistem travnatem terenu. Prolga ima en lažji ter en zelo strm vzpon, a približno 25 do 45 stopnjami naklona. Na proggi bodo morali tekmovati z motocikli prikazati več držnih spustov in uprizoriti celo vrsto naravnih skokov. Skratka, tokrat bodo pod Ljubljanjem dejansko vozili cez drn in strn.

V NOVI GORICI

10 novih mest za mlade atlete kladičarja

Komisija za atletiko pri Okrajnici zvezri za telesno kulturo v Novi Gorici je preteklo nedeljo sprejela zahtevno prireditev — organizacijo republike prvenstva v atletiki za starejše mladince in mlajše mladinke. Navzicle nekatere tehnične pomanjkljivosti, so tekmovanje solidno izpeljali in tako prav gotovo dosegli pomemben uspeh v propagandi atletike na tem območju. Izredno prizadovnost so pokazali tudi v tem, da so v razmeroma kratkem času edini vse atletske naprave.

Kakor je že v navadi, so bili tudi to pot celjski mladinci in mladinke najstevilne zastopani na tej prireditvi. Ne glede na to, pa ne moremo biti povsem zadovoljni z rezultati, ki so jih dosegli. Z nekoliko večjo prizadovnostjo in borbenostjo bi lahko dosegli nekaj več.

Pri mladinkah si je dvojni naslov republike prvakinje priborila le Zinka Šerbčeva in to z od-

ličnim rezultatom v teknu na 80 metrov čez zapreke (12.5) ter s skokom v daljino 509 cm. Razen tega so mlade Celjanke v postavi Korenčič, Fonda, Kramarič in Šebec zmagale v štafeti 4 krat 60 metrov s časom 32.1 sekunde.

Nekaj več uspeha so imeli mladinci, ki so se kar sedemkrat povzeli na najvišjo stopnico. Med njimi se je znova odlikoval Vravnik, ki je zmagal v metu krogla z izvrstnim rezultatom 15.34 m; drugi v tej disciplini je bil Vivod s 12.79 metrov ter v metu disku s 39.62 m. Naslov republike prvaka je osvojil tudi Miran Polutnik v teknu na 400 metrov čez zapreke v času 58.9; v teknu na 110 metrov čez ovire pa je bil s časom 16.9 drugi. Po eno prvo mesto so si priborili še Stajner v teknu na 800 metrov (2:19.0), nadalje Potrata v teknu na 3000 m (9:07.1), ter Vivod pri skoku v višino s 180 cm. In končno, mladinci Kladivarja so zmagali še v štafeti 4 krat 100

metrov v postavi Jamnišek, Vravnik, Polutnik in Pestotnik v času 45.4 sekunde.

NOV MEDVEŠKOV REKORD

Istočasno kot v Novi Gorici je bilo v Ljubljani prav tako republiško prvenstvo v atletiki, samo tu za mlajše mladince ter starejše mladinke. Med mladinci se je najbolje uveljavil Medvešek, ki je z rezultatom 178 cm pri skoku v višino zabeležil nov slovenski in državni rekord za mlajše mladince. Razen njega je zmagal Deželak v teknu na 100 metrov čez ovire v času 14.8, Veselak pri skoku v daljino s 635 cm, Gajšek v metu disku s 42.36 m ter Dorn v metu kladiva s 45.34 metra.

Med starejšimi mladinkami so glavno besedo imelo Urbančičeva, Lubejeva ter Cedetova, z katerih sta Urbančičeva ter Cedetova pravili po dve, Lubejeva pa eno prvo mesto. Tako je Urbančičeva zmagala v teknu na 80 metrov čez ovire v času 12.3 sekunde ter v metu kopja s 39.21, Cedetova v teknu na 60 metrov s 7.8 ter na 100 metrov s 12.8. Lubejevi pa je prvo mesto pripadlo pri skoku v daljino s 534 cm.

—mb

SPORT V KOZZJEM

V počastitev praznika šmarske občine so minulo nedeljo popoldne organizirali gasivci v Kozjem pester športni program. Najprej so na športnem igrišču gasivke izvedle vajo z ruticami, takoj za tem pa je bila priateljska nogometna tekma med predstavnikami občinskih gasilskih zvez iz Celja in Smarja. Z nekoliko več sreće so zmagali Celjanji z rezultatom 2:0.

TEŽKO JE BREZ TELOVADNICE

Pred kratkim je bil redni občinski zbor TVD Partizan v Slovenskih Konjicah. Kljub temu, da smo imeli v društvu razne težave, je v razgovoru dejal njegov predsednik tov. Pisanec, lahko rečem, da smo dosegli nekaj prav lepih uspehov. Res je, da smo se odborniki še zmeraj preveč ukvarjali z materialnimi vprašanji ter z zbiranjem finančnih sredstev, na drugi strani pa so imeli tudi vodniki, vodje sekcij in ostali polne roke dela. Vso pa vso zaslujijo zlasti naši strojnovi kadri, ki so žrtvovali marsikatero uro prostega časa za delo v mladino, pa četudi niso zato dobili nobenega plačila.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.
<div

Streljska družina »Stari grad« Planina pri Sevnici priredi

nagradno streljanje

v nedeljo, 16. 9. 1962 s pričetkom ob 9. uri dopoldne.

SRECOLOV IN ZABAVA ob 14. uri.

Vljudno vabljeni!

TKANINA · GALANTERIJA
čudski magazin

CELJE

KINO

KINO UNION do 15. 9. 1962 »Safire angleški barvni Wsc film
16. 9.—17. 9. 1962 »Aleksander Nevski ruski film
18. 9.—19. 9. 1962 »Aleksander Velikis amer. barvni Csc film
20. 9.—25. 9. 1962 »Crni bliske nemški barvni film
KINO METROPOL 15. 9.—18. 9. 1962 »Obsedena žensak amer. barvni Csc film
19. 9.—22. 9. 1962 »Prepovedane strastis amer. barv. Csc film
LETNI KINO do 15. 9. 1962 »Dolgo toplo leto: amer. barvni Csc film
16. 9.—18. 9. 1962 »Mačka na vroči pločevinski strelci amer. barv. Csc film
19. 9.—22. 9. 1962 »Dve ljubzeni Edžo Duchine američki barvni Csc film
MATINEJA — METROPOL 16. 9. 1962 »Smrt na Pacifikus amer. Csc film
KINO »SVOBODA: SEMPETER V SAV. DOLINI 15. in 16. 9. 1962 »Mačevalce Kjor Ogleski barv. Csc film
19. 9. 1962 »Nebeski odred domaći film
20. 9. 1962 »Skilasta srčica polj. film

STANOVANJA

NUDIM opremljeno sobo starejši ženski. Vprašati, Jenkova 24, Celje. DEKLE ISČE prazno sobo v Celju ali bližnjem okolici. Naslov v upravi lista. NUDIM opremljeno solo dijakom. Naslov v upravi lista. SOBO ODDAM dnevna dijakoma. Poizvedbe: Celje, Kersnikova ul. 1. OPREMljeno SOBO nudim samski ženski, Videnšek — Sladov trg 5, Celje. INVALIDSKA UPOKOJENKA isče prazno sobo v centru Celja. Najemnino plača za eno leto naprej. Naslov v upravi lista. TOVARISU ODDAM opremljeno solo s surabopre kopalnice. Naslov v upravi lista. DIJAKA-injo sprejemam na stanovanje. Ponudbe pod šifro »instruktor angleščine in matematike.« SPREJMETA se dva dijaka za eno šolsko leto na vso oskrbo proti plačilu vnaprej. Vprašati dopoldne do 10. ure. Naslov v upravi lista. DVEMA DIJAKINJAMA nudim opremljeno solo v kuhičko. Naslov v upravi lista.

KUPIM

ZIVINOREJSKO — VETERINARSKI ZAVOD CELJE, odkupuje večje količine sena po najvišji dnevnini ceni.

Transportne usluge vseh vrst Vam nudi pod najboljšimi pogoji

„INTEREUROPA“ KOPER
poslovalnica Celje

Čuprijska 10
Telefon 30-90

POŠTENI NAJDITELJ

Tovarš urednik!

Dne 10. avgusta 1962, sem potoval iz Soštanja do postaje Smartno ob Paki, od tu pa z avtobusom v Mozirju. Med potovanjem sem izgubil listnico z osebnimi listinami ter s precejšnjim zneskom gotovine v bankovcih po 1000 dinarjev.

Po treh tednih pa me je presestila priporočena poštna pošiljka — zavitek, ki je potoval od podjetja PTT v Kranju, preko Poste v Tržiču, Smartnemu ob Paki in me nazadnje našel v Mozirju.

Med osebnimi listinami je bil tudi spremni dopis neznanega

najditelja, ki prosi, da mu naj z Vašim posredovanjem sporodim, koliko denarja lahko obdrži.

Čeprav je poštenost tega najditev toljka, da sama na sebi zasluži javno poohvalo v časopisu, Vas prosim, da obenem, ko boste objavili moja izrazite tuji mojo željo, da si naš najditelj obdrži polovico najdenega denarja. Obenem pa ga vabim, da se oglasti pri meni še osebno, saj sem mu za njegov trud in poštenost prav iz sreca hvaležen.

Rafael Kampuš
Železniški upokojenec
Mozirje 9

Komisija za sprejem in odpust delavcev pri Komunalnem podjetju »Ceste-kanalizacija« Celje, Ulica 29. novembra štev. 2 razpisuje naslednja prosta mesta:

8 kvalificiranih ali polkvalificiranih cestarjev
15 nekvalificiranih delavcev

Ponudbe pismene ali ustne poslati na upravo do 20. 9. 1962.

OBJAVE IN OGGLASI

ZAHVALA

Ob prebridki izgubi mojega ljubega moža ter oceta treh otrok Jekl Petra se najiskrenje zahvaljujem vsem sorodnikom prijateljem in znancem, za tolazilne besede, ki so mi jih izrazilii ob smrti mojega moža, ter za vso cvetje ter vence, ki je bilo poklonjeno na njegov preran grob.

Izrecno pa se zahvaljujem sindikatu tovarne emajlirane posode, za vso pomoč, ki mi jo je nudil, ter godbi tovarne emajlirane posode za žalostinke na zadnji poti mojega moža.

Nadalje se zahvaljujem predsedniku sindikata tovarne emajlirane posode tov. Franju Belaku za ganimljivo govor ob odprtju grobu. Na splošno vsem, ki so z menoj sočustvovali, izrekam najtoplejše zahvale tako v mojem, kakor tudi v imenu mojih otrok.

Zalujoča žena

OBVESTILO

Vpisovanje v baletno šolo »Sonje Gorjančeve« se prične 17. t. m. ob 17. uri na I. osnovni šoli — pritliče.

Sonja Gorjanc
Dečkova 44
Celje

Celjani, ko potujete v Maribor izkoristite priliko in se popeljite po novi lepi gorski cesti čez Pesce na Pohorju v obratih gostinskega podjetja.

KOMPAS

KOLEDIVTI

POSEBEN POPUST nudimo DELOVNI KOLEDIVTIOM in ORGANIZACIJAM za izletniške vožnje z našimi modernimi turističnimi avtobusi. Razveseljite svoje člane s prijetnim avtobusnim izletom! Prirodne in turistične zanimivosti vabijo celo leto na obisk! Vožnja z KOMPAS-ovimi avtobusi TAM-DEUTZ (50 do 45 sedežev) je PRIJETNA, VARNA, in UDOBNA!

LJUBITELJI NOGOMETU!

1. Avtobusni izlet (17. novembra 1962) na nogometno tekmo »BELGIJA—JUGOSLAVIJA« v Beograd.

2. Avtobusni izlet na meddržavno nogometno tekmo »JUGOSLAVIJA—MADARSKA« (14. oktobra 1962), ki bo na velikem NEP stadionu v Budimpešti.

3. Avtobusni izlet na meddržavno nogometno tekmo »ZAPADNA NEMCIJA—JUGOSLAVIJA« (30. septembra 1962) v Zagreb.

KOLEDIVTI!

Po želi Vam pripravimo eno-dnevne izlet na Vršič oziroma Plitvička jezera. KORISTITE POSEBEN POPUST pri KOMPAS-ovih avtobusih!

IZLETI V INOZEMSTVO

1. LASTNIKI OSEBNIH AVTOMOBILOV! Dvo-dnevno potovanje z osebnimi avtomobili preko Koroske na Grossglockner ter v nadaljevanju v Badgastein. Cena 4.700 din, prijava do zaključne stvari.

2. KOLEDIVTI! Zaradi izrednega zanimanja za Koroško in Benetke organiziramo cenene eno in dnevne izlete v te nepozabne kraje. Cena enodnevnega potovanja po Slovenski Koroški 3.500 din.

3. 5-dnevno avtobusno potovanje v Budimpešto. Prijava v poslovnični KOMPAS-a.

4. Z LETALOM V RUSIJO!

7-dnevni izlet z letalom na relaciji: Zagreb-Varsava-Leningrad-Moskva (celo letno ogled Varsava, tri dni bivanja v Leningradu ter tri dni v Moskvi). Prijava v poslovnični KOMPAS CELJE!

Se priporoča KOMPAS Celje Tomšičev trg 1 23-50 tel.

tednik

Uredništvo in uprava Celjskega tednika, Celje, Trg V. komesa 5, postni predel 152. Telefon uredništva 24-23, uprave in oglasnega oddelka 25-25.

Tekoli račun pri Narodni baniki Celje: 607-11-4-456. Izpla ob petkih — letna naročina 500, polletna 400, četrletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev. Rokopisov ne vračamo — sprejem oglašev, razpisov in objav do vsake sredde do 12 ur.

KAJ?
KJE?
KDO?

KDAJ?
ZAKAJ?

PRI NAS IN PO SVETU

Kostanjeviški pogledi in pomenki

NADALJEVANJE O ZAVISTI, ROJENI V KOSTANJEVICI

Na dan otvoritve razstave letosnjega simporija »Forma vivač v Kostanjevici, se je v mestcu ob Krki zbralo veliko znanih osebnosti. Poleg mednarodne žirije so bili tu ravnatelji galerij, kritiki, visoki družbeni delavci in seveda domala vsi Kostanjevčani. Svetovanje je bila klub mednarodnemu nivoju prisrčna, topla in skoraj preskrroma za svoj amble.

Ker mi niti v sanjah na pride ne misel, da bi se spuščal v ocenjevanje del, ker lahko rečem samo, da so mi bila všeč, sem se rajši lotil veliko bolj hvalne naloge. Vrh vsega je bila takrat tudi edina priložnost navezati zivo besede z umetniki, ki so dva meseca gostovali v naši deželi.

Petar Smajić — jugoslovanski primivisti pred svojimi skulpturami

KRATKE

HAREM-HOTEL IN KONSERVATIVNOST

V nekdanjem haremnu šejkja Mata v Cidahu je zdaj hotel. Toda lastnik ne pusti v starem haremnu stanovati nobenega moškega. Za moške je zgradil poseben trakt in možje morajo — hočeš nočeš — spati sami. Baje imajo gostje že po enem dnevu te kuriozite dovolj in gredo h konkurenco...

NAPACNI NASLOV

Cestni roparji so napadli peruanskega teniškega prvaka Ramona Vilarja. Mojster bele žoge jih je pošteno premikastil in dobil od policije povrnjeno škodo za razbiti teniški lopar.

Misli

ZENSKA TRIDESETIH LET: Dovolj stara za zanimivo preteklost in dovolj mlaša za zanimivo prihodnost.

REDEK PRIMEREK — je izposoja knjiga, ki so vam jo vrnili.

LEGENDA — je laž, ki je dosegljivo starost.

MLADOST — je doba, ko fant ne verjame, da bo nekoč prav tako neumen kot je bil oče.

ANATOMIJA — je nekaj, kar ima vsak, toda ne dekletu je videti lepše.

Krepko raščena temnolasta izraelska umetnica Hava Mehutan, ki je morala krepko vihteti sekiro, dleto in kladivo nad trdim kakovskim hrastom, je bila vedno nasmejana. Ko sem jo vprašal, če v Izraelu tudi za umetnice velja vojaška obveznost, mi je odvrnila:

— Seveda! Tudi jaz sem odslužila vojaški rok. Kaj pa je na tom tako čudnega za vas, kjer so že žene tako pogumno borile?

— Na vprašanja, kaj ji je bilo pri nas najbolj všeč, se ni dolgo obotavljal:

— Predvsem vaša lepa dežela in njeni gostoljubni ljudje. Všeč mi je bilo prijetno vzdusje na

JURE KRAŠOVEC

tem prostoru, ko smo zbrani iz vseh vetrov klesali tudi mednarodno tovarištvo. In če sem odkrita, všeč mi je dolenski cviček...

Cokati tokijski profesor Kioshiro Shirota je moral imeti na sprejem v Celju prijetno spominje, saj so mu za stekli očal veselje zabliskale oči, ko nas je srečal. Segejam na njem po vrsti v roke in se po orientalsko globoko priklanjal in zagostole slovensko:

— Dobro jutro, dobro jutro!

— Kako se imate, smo ga porbarali.

— Dobro. Zelo dobro!

S tem je bila vsa konverzacija s simpatičnim Japoncem pri kraju, kajti manjkala nam je gospa Skuščka, v Ljubljani živeča Japonka, da bi premestila neskončno visok zid jezikovnih težav.

Vitek, skoraj mladenič, se je sprehal po parku venezuelski profesor Pedro Bareto in z dobrimi nameni: kazal svoje lepe bele zobe. Njegova desnina je tičala v mavčni oblogi. Imel je smolu, da si jo je presekal s sekiro nekaj dni pred koncem, tako da svojega dela ni mogel do kraja končati. Na pomoč so mu priskočili kostanjeviški pionirji... Ker nisem več francosčine, tovarjan Ravnikarja pa nisem spraševal v podrobnosti, lahko povem samo to, da je potomec indijanskih in španskih prednikov pripravljen priti tudi v Celje z dletem in sekiro v rokah.

Temnopoliti skoraj krhek indijski umetnik, (ime sem pozabil) mi je povedal, zakaj je klesal v

PREVEC PRIDNIH ROK ...

V Chicagu je policaj po krajem opazovanju arretiral delavca mestnega komunalnega podjetja. Ni se zmotil, kajti delavec je bil ropar, ki je svoj avto opremil z napisom mestnega podjetja in na tak originalen način praznil skladisce mestne komunalne uprave.

In kaj je pripeljalo policajko do te odločitve?

Za njegove pojme se je »delavec« občinske uprave preveč gnal pri delu...

Portorožu v kamen, ne pa v les v Kostanjevici.

— Starolindijsko kiparstvo je pred dolgimi stoletji zelo cenilo les. Toda po tolikih vdorih mongolskih sovajavcev od Kublaj-khana do Džingiska, so lesene umetnine zgorele v vojnih požarih. Od tistih časov ima v Indiji kamen prednost...

— In vreme, sem spraševal dalje, kako vam prija?

— Po malem me zebe. Pri nas je zdaj doba monsunov. V Portorožu je bilo zame prijetne. Tudi tu je lepo, toda sveže...

— Posebnost in izjemnost med kostanjeviškimi gosti je bil vsekakor Petar Smajić — znan in upoštevan jugoslovanski primitivist.

Vedno ga je spremljala njegova drobna in preprosto opravljena ženica. Petar Smajić je bil najbolj »produkтивen«. V Kostanjevicu stoji kar pet plastik, ena pa je nedokončana. Koščati Dalmatinec — zdaj asimilirani Slavonec, je povedal:

— V čast si štejem, da sem kot edini samouk smel delati med takoj znanimi umetniki. V Celju mi je bilo všeč, da je le kaj...

Povedal je še marsikaj. To, da se je naučil pisati šele po vojni.

— V čast si štejem, da sem kot edini samouk smel delati med takoj znanimi umetniki. V Celju mi je bilo všeč, da je le kaj...

— V čast Kostanjevčani.

— Namesto zavisti se je rahlo vtipotapljal taho upanje — tudi za Celje.

Iz kamenjarne tostran Klisa nad Splitom je šel kot kolonist v Slavonijo takoj po vojni. V Kostanjevici je za razstavo na prostem izdelal tri plastike. Vmes je z ženo »skočil« za teden dni domov, da je požel žito in se spet vrnil. Ker pa je bilo še hrastovih hledov na pretek, je pred osemtletko ikleksal mater, ki pelje prvosolčka v solo, kostanjeviški »socialistični ostire« pa ga je nagovoril za plastiko, ki sem jo že zadnjic omenil. Iz njegove trde kmečke dlani so hrastove iveri frane naokoli da obdeluje lipo.

Nemcu Fleibigu je bilo hudo žal, da ni prisel v Celje. Zamudil je cel mesec in je do zadnjega dne delal:

— Pravili so mi, da je Celje zelo lepo mesto in da imate tam pametnega župana. Če vam je kaj do tega, se lahko še kdaj vidimo.

Tako je dejal, pokimal z glavo, da so mu dolgi temni lasje zaviral kot konjska griva v galopu.

Srečanja so se vrstila, besede so se križale, roke otrpnile od stiskov.

Ko smo odhajali, se je zavist umikala veljavni ljudskega izreka:

— Kdor prvi pride — prvi meri!

— Namesto zavisti se je rahlo vtipotapljal taho upanje — tudi za Celje.

Čuvaj v stilu

Stražnik cesarske garde v družbi z udomačenim kraljem živali

Od časa kraljice od Sabe je navada, da etiopski dvor čuva udomačeni lev, ki je priklenjen na zlato verigo. Ta običaj se je ohranil do današnjih dni. Dvor cesarja Heilie Selasia (kralja

kraljev) ne straži navaden eucek, temveč kralj živali — velik puščavski lev. Zverina pa klub svojim izgledu in slavi ni nevarna in je priljubljen fotomodel vseh obiskovavcev.

tega letovišča na majhnem otoku, ki je zvezan z kopnim po našemu položaju, se ujameš do odhoda avtobusa takoj česa, da si okoplji svoje grešne, včasih bolj belo, včasih že dodobra zagorelo telo na najlepši jadranski plazi. Posnetnost te plaže, ki se razprostira na obeh straneh nasipa, je, da nima peska ali mivke, ampak drobne izprane marmornate kamenke bele in rjave barve. Te marmornate plaže so zdravilne za revmatizem, iščas in podobne bolezni. Voda ob plaži in okoli otoka je kristalino čista, kakor v Savinji ali Soči ob nujnih zgornjih tokih. O topotih voda ni, da bi govoril.

Ze iz pomola v Budvi, kjer ladje pristajajo, te vabi iz dalfave Sv. Stefan. V pičli poluri se pripelješ mimo Mile-

čara, ki je danes eden najlepših jadranskih hotelov, obdan z izredno lepim parkom. Milečer je bil v staro Jugoslavijo kraljevsko letovišče. Po asfaltirani cesti se pripelješ v park in avtobus zavije po kratkem postanku na parkirni prostor pri Sv. Stefanu.

Ko položiš na mizo pri železnih in izredno lepo kovanih vrati svoj obulus 100 din, dobis vstopnic. Iz radovednosti sem jo pogledal. Bil sem 150.875. radovednež. Ce pomnožiš še to številko s sto je to že čedna vstopica. Toda od vstopnine Sv. Stefan ne živi. To je menda sami zaradi lepihga, da se ne drenja po strmih in stopničastih ulicah, preveč radovednež. Na desni za vhodom je trafiš, prodaja razglednic in ostalih spominskih.

Zraven je recencija, kjer lahko pobaraš, če si radoveden, po vseh Stefanovih ugodnostih. Seveda ti zraven servirajo tudi cene, ki niso preveč ugodne. Toda se vedno ugodnejše kakor mariskateri anartman v najboljših hotelih v Dubrovniku. Srečnežki ki zna prav zastaviti besedo, po ednor vrata posameznih hišic. Vsaka hišica je zase pospol, komforten apartman. Veje hišice imajo eno dražinsko in eno samsko stanovanje. Vsaka se sestoji iz prelinjeno urejeno predsope, sobe, spalnice in garderobe. V zardorobi vidi, že pripravljeni kopalni plasci. Na nečini omariči pa telefon. Zvezček se s kuhinjo, receptrijo z Beogradom ali Turčijo, sledijo da te je volja obdelovati v luksuzni obrednici, vzdigniš slušalko telefona in v trenutku je npr. tebi vse kar ti sreč poželi in možna seveda. Pred vsako hišico je majhen park, ki se estetsko ponoloma prilagaja okolini. Ulice so ozke in imajo namesto silčnih naslovov le rimske številke, hišice pa imajo arabske številke. Z vrh otočka, ki je na skali, je čudovit razgled. Pa kaj bi govoril! Cena za penzion se suši okoli 5000 din za načine na nekaj več. Seveda sami angleški začrtki in večerja. Za obed je treba poseči v denarnico se posebej.

Vsaka hišica v Sv. Stefanu je apartman, okoli vsake hišice je park in polno ukusno opremljenih posameznosti — seveda za lepe denarne.

MISLI

Večna bratstvo!

Bratstvo in enotnost jugoslovanskih ljudstev je nezlorljivo. Porojene iz stoletnih teženj izpovedanah v delih kulturnih velikanov preteklosti, utrjevano boju delavskega razreda že pred vojno, skovano v trpljenju, solzah, kreli in boju med osobobidno vojno in utrjeno v skupni povojni graditvi je večno.

Mladina nadaljuje izročilo svojih očetov in mater. V delovnih zmagah si širi mostove do ljudstva. Na veličastnih manifestacijah se sklenejo roke mladine vse Jugoslavije ob kolu v strnjeno verigo.

Tako je ob proslavi Titovega rojstnega dne in prazniku mladosti v Kumrovcu stisnil k sebi slovenski mladinec brhko Srbkinjo. V tem objemu ni erotike — je nekaj trajnejšega:

Po smrti - poroka

Bolgarskega zdravnika dr. Arsenija Deridžiana so poklicali v bolnišnico v Sofiji, ko je bila bolniška sestra Penka Najdenova zradi električnega udarca že mrtva. Klinična smrt je nastopila 15 minut pred intervencijo kirurga. Le-ta je Najdenovi odpril prsni koš in masiral srce. Po dolgem naporu mu je uspelo bolniško sestro zbuditi k življenju. Ko je Penka telesno ozdravela, ni znala govoriti, nikogar ni poznala, kajti začelo se je že admiranje možganskega tkiva. Po nekaj tednih se je 23-letna Najdenova spet začela smejeti in izgovarjati prve besede.

Penka Najdenova se je nedavno poročila. S sliko smo vas malo

potegnili. Ob njej ne stoji njen ženin, temveč zdravnik — rešitelj. Njemu se imenoma Penka Zahvaliti za dvoje. Za svoje življenje in zato, ker je bil ob njeni poroki poročna priča.

čara, ki je danes eden najlepših jadranskih hotelov, obdan z izredno lepim parkom. Milečer je bil v staro Jugoslavijo kraljevsko letovišče. Po asfaltirani cesti se pripelješ v park in avtobus zavije po kratkem postanku na parkirni prostor pri Sv. Stefanu. Ko položiš na mizo pri železnih in izredno lepo kovanih vrati svoj obulus 100 din, dobis vstopnic. Iz radovednosti sem jo pogledal. Bil sem 150.875. radovednež. Ce pomnožiš še to številko s sto je to že čedna vstopica. Toda od vstopnine Sv. Stefan ne živi. To je menda sami zaradi lepihga, da se ne drenja po strmih in stopničastih ulicah, preveč radovednež. Na desni za vhodom je trafiš, prodaja razglednic in ostalih spominskih.

Zraven je recencija, kjer lahko pobaraš, če si radoveden, po vseh Stefanovih ugodnostih. Seveda ti zraven servirajo tudi cene, ki niso preveč ugodne. Toda se vedno ugodnejše kakor mariskateri anartman v najboljših hotelih v Dubrovniku. Srečnežki ki zna prav zastaviti besedo, po ednor vrata posameznih hišic. Vsaka hišica je park in polno ukusno opremljenih posameznosti — seveda za lepe denarne.

GENTLEMEN — je moški, ki je bil vedno tako ljubezniv, kot je bil včasih.

MIR — je kratko obdobje med dvema vojnoma, potrebno za identifikacijo novega sovražnika.

ZIVLJENJE — je tisto, kar se nam dogaja, medtem, ko delamo drugačne načete.